

DRAUGAS

PERIODICALS
July 7,
Vol. LXXXVIII

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY
PENKTADIENIS - FRIDAY, BIRŽELIO - JULY 7, 2000

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 07/06/00
UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Nr.131
Kaina 50 c.

Mindaugo karūnavimo dieną įteikti valstybiniai apdovanojimai

Vilnius, liepos 6 d. (BNS) — Prezidentas Valdas Adamkus ketvirtadienį Valstybės dienos proga beveik 80-čiai politikų, žymių kultūros, visuomenės, išsivijusių veikėjų įteikė valstybinius apdovanojimus.

„Esate visuomenės dalis, kurios veikla pažymėta tautinės ištikimybės ženklu“, kreipdamasis į susirinkusius sakė V. Adamkus, ragindamas juos nepamiršti savosios patirties ir nepalikti jos vien tik atsiminimams.

Pasak prezidento, šiandieninei Lietuvai ne mažiau reikia ištikimybės toms vertybėms, kurios žmonių valią paverčia valstybe, bendruomenę — tauta, žmogų — kūrybingu istorijos dalyviu.

V. Adamkus pabrėžė, kad šiandien lieka svarbūs modernios tautos ir valstybės, tautinės tapatybės ir atvirumo klausimai. „Kaip seniau, taip ir šiandien tikrovė reikalauja iš mūsų dviejų dalykų: išlaikyti pamatinės bendruomenės vertybes ir deramai priimti esamojo laiko iššūkius“, kalbėjo Lietuvos vadovas.

Jo teigimu, atvirumas ir ištikimybė — sėkminga jų dermė virsta dideliais darbais, reikšmingais ne tik žmogui, bet ir visuomenei.

„Ketvirtadienį aukščiausią Lietuvos apdovanojimą — Vycio Kryžiaus I laipsnio ordina — V. Adamkus įteikė prieš 28 metus vardan Lietuvos laisvės Kaune susidėginusio Romos Kalantos atminimui. Prezidento dekretu dėl R. Kalantos apdovanojimo patvirtinama, jog jis paaugojo savo gyvybę, protestuodamas prieš tautinį beteisiskumą ir sovietinės valdžios savivalę.

Vycio kryžiaus IV laipsnio ordinu apdovanoti Lietuvos kariuomenės kūrėjai, neseniai

atsargą išleisti buvus karinių oro pajėgų vadovų pulkininkas Zenonas Vegelevičius ir buvęs S. Raštikio puskarininkų mokyklos viršininkas pulkininkas Bronislovas Vizbaras.

Vycio kryžiaus V laipsnio ordinu įteikti šešioms buvusiems ir esamiems vidaus reikalų sistemos pareigūnams. Ordina gavo buvę Aukščiausios tarybos Atkuriamojo Seimo apsaugos skyriaus darbuotojai, įskaitant ir buvusį skyriaus vadovą Artūrą Skučą.

Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu apdovanoti pirmasis miškų ūkio ministras Vaidotas Antanaitis, Pasaulio Lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas Vytautas Kamanas, Vokietijos smuikininkas Gidonas Kremeris, šiuolaikinės penkiakovės čempionas Andrejus Zadneprovskis.

11-ai nusipelnusių žmonių įteikti Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino IV laipsnio ordinai. Tarp apdovanojamųjų yra Santariškių klinikos vadovas Antanas Vinkus, Vilniaus pedagoginio ir Kauno medicinos universitetų rektorai.

Tarp 25 asmenų, gavusių V laipsnio ordinus, yra Lenkų instituto Vilniuje direktorius Ryszardas Badonas, 2000 metų Europos dailiojo čiuožimo prizininkas Margarita Drobiazko ir Povilas Vanagas, jų trenerė iš Rusijos Elena Čaikovskaja, pirmoji trenerė Lilija Vanagienė, operos solistė Sigutė Stonytė, aktorius Antanas Šurna ir kiti.

Dariaus ir Girėno medaliai įteikti Piotriui Niewinski, lakūnų žuties vietos Lenkijoje prižiūrėtojai ir tvarkytojai, bei Valerijonui Senvaiciui — S. Dariaus ir S. Girėno atminimo puoselėtojai Kaune.

Apdovanojamieji atsisako Nepriklausomybės medalių

Vilnius, liepos 5 d. (BNS) — Septyni laureatai atsisakė Nepriklausomybės medalių, kuri jiems skyrė prezidentas Valdas Adamkus.

Trečiadienį apie sprendimą nepriimti medalių paskelbė žinoma disidentė, viena „Katalikų kronikos“ leidėjų ir platinotojų Nijolė Sadūnaitė bei kunigas Jonas Kastytis Matulionis. Bendrame pareiškime N. Sadūnaitė ir kun. J. K. Matulionis šį sprendimą aiškina kaip protestą „prieš bailių protestą laikyseną dėl SSRS padarytų Lietuvai skolų atlyginimo“.

„Taip pat norime atkreipti žmonių dėmesį į pavojų Lietuvos nepriklausomybei, kurią šiandieną kelia, pažeisdamas Konstituciją, proteguodamas Lietuvos politines jėgas su jų patsidavėliška dvasia, pasenusiomis idėjomis ir senais pažadais“, teigiama pareiškime.

N. Sadūnaitė prezidentą dėl jo teikiamų apdovanojimų kritikuavo ir per Vasario 16-ąją surengtą ceremoniją. Tuomet į prezidentūrą atėjusi N. Sadūnaitė garsiai protestavo prieš ordinų įteikimą parlamentarei Kazimierai Prunskienei, kuri teismas pripažino slapta bendradarbiavus su KGB, ir pirmajam atkurtos nepriklausomos Lietuvos vyriausybės vi-

daus reikalų ministrui Marijonui Misiukoniui, buvusiam KGB karininkui.

Šią savaitę prezidento skirtų Nepriklausomybės medalių atsisakė signatarai Algirdas Endriukaitis, Algirdas Patackas, Romualdas Hofertienė, Atkuriamojo Seimo deputatė Rūta Gajauskaitė bei Kauno kunigas Robertas Grigas.

Savo sprendimą jie aiškina tuo, kad jaučiasi įžeisti dabartinės apdovanojimų skyrimo praktikos bei kaltindami prezidentą nesuprantant laisvės kovų dalyvių kančių.

Tuo tarpu Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis ir jo pavaduotoja Rasa Juknevičienė pareiškė priimsią apdovanojimą.

Prezidento atstovė spaudai Violeta Gaizauskaitė sakė, kad valstybės vadovas, teikdamas apdovanojimus, atsižvelgia į specialios komisijos rekomendacijas. Ji pridūrė, kad prezidentas turi konstitucinę teisę teikti apdovanojimą, įvertindamas vieno ar kito žmogaus nuopelnus, tačiau „būtų juokinga vadovautis vien tuo, kad žmogus nori apdovanojimo, ar jo nenori“.

Liepos 1 d. prezidentas pasirašė dekretą, kuriuo Nepriklausomybės medalis skiriamas visiems 1990-1992 metų Aukščiausios tarybos — Atku-

Nuotr.: Liepos 6-ąją — Mindaugo karūnavimo-Valstybės dieną — Vilniaus televizijos bokšte buvo iškelta didžiausia Lietuvos vėliava. Beveik 1,300 kv metrų pločio, 27 metrų ilgio ir 48 metrų ilgio trispalvė, sverianti 130 kilogramų, didingai suplevėso 170 metrų aukštyje. Vladimiras Gulevicius (Elta) nuotr.

Pabūklų salvės sveikino Lietuvą su Valstybės diena

Vilnius, liepos 6 d. (BNS) — Valstybės dienos proga Vilniaus Daukanto aikštėje ketvirtadienio vidurdienį suplazdėjo trys Lietuvos trispalvės bei iššautos trys šventinės salvės — už karalių Mindaugą, sostinę Vilnių ir Lietuvos valstybę.

Šventėje prie prezidentūros dalyvavo prezidentas Valdas Adamkus, Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, kariuomenės vadovs brigados generolas Jonas Kronkaitis, vyriausybės nariai, visuomenės atstovai.

Kreipdamasis į šventės dalyvius, prezidentas V. Adamkus sakė, kad Valstybės diena yra graži ir prasminga šventė, jungianti žmones į bendros istorinės atminties brolį.

„Ši diena iškalbingais istorijos pavyzdžiais mums liudija tautinės ištikimybės, gyvos, vertingos lietuvių svarbą. Juk minime Mindaugo karalystę — daug vilčių teikusią jauną europinę valstybę. Minime ją kaip tautos istorinio atsinaujinimo, jos modernėjimo „ženklą“, kalbėjo prezidentas.

„Juk šiandien minime ir savo pačių rankomis sugrąžintą Karalystę“, pabrėžė Lietuvos vadovas. Jo nuomone, Mindaugo Lietuva perduoda esminį istorijos priesaką — esame stiprūs tiek, kiek pajėgia-

riamojo Seimo deputatams, kariams savanoriams, pasipriešinimo dalyviams, signatarams. Iš viso medalių prezidentas apdovanojo beveik 400 asmenų, tarp kurių yra ir signatarai, teismo pripažinti sąmoningai bendradarbiavę su KGB — Virgilijus Čepaitis ir Kazimiera Prunskienė, bei už pasikesinimą sukalta kalin-tas parlamentaras Audrius Butkevičius.

Pirmosios nepriklausomybės metais medaliais buvo apdovanota apie 44,000 asmenų. Paskutiniai apdovanojimai įteikti 1940 metų vasario 16 dieną.

me derinti ištikimybę savo kraštui su atvirumu pasauliui, kiek įstengiami siekti tradicijos ir nuolatinio atsinaujinimo darnos.

V. Adamkaus teigimu, Lietuvos piliečiai privalo atsakyti į klausimą, „ar baigia stovinius ant šio slenksčio, vis suvedindami istorines sąskaitas, likdami brutalaus sovietinės praeities įkaitais, ar sutelkę tautos kūrybos galias, ryžtingai žengsime priekį — atnaujindami Lietuvą, atnaujindami bendrą gyvenimą“.

Prezidentas citavo su lengva ironija sakytus profesorius Algirdo Julius Greimo žodžius, kad „lietuviai — karalių tauta, jie nepripažįsta jokių

Rusijos Dūmos deputatai pasmerkė Lietuvos Seimo įstatymą

Maskva, liepos 6 d. (BNS) — Rusijos Valstybės Dūmos deputatų grupė ketvirtadienį paskelbė pareiškimą, kuriame pasmerkė Lietuvos Seimo priimtą įstatymą, numatantį iš Rusijos pareikalauti sovietinės okupacijos žalos atlyginimo.

„Valstybės Dūmos deputatų grupė smerkia Lietuvos Respublikos Seimo sprendimą kaip akivaizdžiai nedraugišką aktą, kuris neabejotinai turės neigiamų pasekmių Rusijos Federacijos ir Lietuvos Respublikos santykiams. Ji taip pat ragina Lietuvos Respublikos Seimą minėtą įstatymą atšaukti“, sakoma BNS perduotame pareiškime, kurį pasirašė 20 Rusijos parlamentarų.

Trečiadienį deputatas Viktoras Alksnis siūlė šį pareiškimą patvirtinti Valstybės Dūmos visuotiniame posėdyje. Tačiau nesulaukus paramos, dokumentas buvo įregistruotas kaip deputatų grupės, o ne viso parlamento pareiškimas.

Jame sakoma, jog Lietuvos Seimo ketinimai pareikalauti kompensacijos deputatams kelia „didelę nuostabą“. Nesup-

autoritetų“. Kartu V. Adamkus pridūrė, kad yra dalykų, virš kurių net karaliai neturėtų iškelti savo asmens, tai — pilietinė bendruomenė, pilietinė santarvė, solidarumas, kasdienės pastangos suprasti ir atjausti vienas kitą, dirbti ir kurti kartu.

Kalboje, perduotoje per Lietuvos radiją liepos 6 dieną, premjeras Andrius Kubilius priminė, kad beveik prieš 750 metų Lietuvos didysis kunigaikštis Mindaugas pasiekė didelę politinę ir diplomatinę pergalę, kai 1253 m. liepos 6 dieną popiežiaus sprendimu buvo karūnuotas Lietuvos karaliumi.

Pasak jo, šiandieninė mūsų valstybės padėtis turi kai kurių panašumų su Mindaugo laikų Lietuva, nes vėl reikia ieškoti kelių į Europą, daryti viską, kad mažintume savo atitrūkumą nuo Europos Sąjungos valstybių bei neatsilikume nuo sparčiai pažangos kelių žengiančių kaimynų.

Premjeras išreiškė viltį, kad istorijos pamokos nenuėjo veltui ir kad pavyks išvengti tokio neapibrėžtumo laikotarpio, kurį išgyveno „pomindauginė“ Lietuva.

Valstybės dienos proga ketvirtadienį 10 valandą Vilniaus televizijos bokšte, 170 metrų aukštyje, buvo iškelta milžiniška, 1,300 kvadratinį metrų (48 metrų ilgio ir 27 pločio) trispalvė, plevėso dvi valandas. 12 valandą nuleidus televizijos bokšto vėliavą, trispalvė buvo iškelta šalia prezidentūros esančioje Daukanto aikštėje.

Lengvo šilko vėliavą renginiui paskolino bendrovė „Vilniaus parkai“, kurie Kovo 11-osios proga jau buvo ją išsileidę. Dviem keltuvas iškelta vėliava tada uždegė Nacionalinę biblioteką. Ši vėliava yra įtraukta į Lietuvos rekordų knygą, o „Vilniaus parkų“ direktoriaus Algirdo Nemeikos žiniomis, pasaulyje Lietuvos trispalvė pagal dydį lenkia tik prieš kelėtą metų iškilta JAV vėliava.

Rusijos Dūmos deputatai pasmerkė Lietuvos Seimo įstatymą

ratimą Dūmos atstovai aiškina tuo, kad, sovietinės valdžios metais į Lietuvos ekonomiką buvo investuotos „didžiulės lėšos iš SSRS biudžeto“. „Sunku paneigti faktą, kad būtent RSFSR ir kitų SSRS respublikų pagalba skatino spartų Lietuvos pragyvenimo lygio augimą, nerastin-gumo ir nedarbo likvidavimą“, teigė Dūmos deputatai.

Rusijos parlamentarai taip pat priminė, jog Lietuva turi būti dėkinga Sovietų sąjungai už „išlaisvinimą nuo fašistų okupantų“ bei Vilnių, Vilniaus kraštą ir Klaipėdą, kuriuos Sovietų sąjunga Lietuvai perdavė 1939 metais.

* Lietuvos ambasada Rusijoje spėja, kad šiemet Lietuvoje turėtų apsilankyti daugiau rusų. Ambasada spėlioja, kad šie Rusijos piliečiai bus pasitikę Lietuvos vyriausybės atstovais. Prieš patį Lietuvos Seimą, kuris 1998 m. — 4,278,000 Rusų turistai praėjusiais metais Lietuvai praleido 378,833 paras — kiekvienas vidutiniškai po 5 paras. (BNS)

Tėvynėje pasižvalgius

* Įstatymą dėl SSRS okupacijos žalos atlyginimo parengęs Seimo vadovas Vytautas Landsbergis sakė, kad „santykiuose su Rusija yra daugiau aiškumo ir tai nėra labai jau blogai“. Pasak jo, tarpvalstybinių santykių labui tenka išgyventi ir jų įtampas padidėjimą. „Skaidrumas santykiuose visada kainuoja“ šiek tiek įtampas“, sakė jis. Įstatymui prieštaravusi parlamentinė opozicija teigė, kad juo pabloginami santykiai su Rusija. Anot V. Landsbergio, Lietuva turi savo valstybinę nuostatą dėl SSRS įvykdytos okupacijos ir aneksijos, tautinio tapatumo, žmonių, dvasinio, turto ir valstybės struktūrų naikini-mo. Jo manymu, santykiuose su Rusija „tie dalykai buvo teisiškai apibūdinti ir įvertinti, tačiau ne iki visiško nuo-seklumo“. Įstatymu vyriausybė įpareigojama „parengti iš-eitinius duomenis deryboms su Rusija dėl okupacijos žalos atlyginimo ar kitokių sprendi-mų“, sakė Seimo vadovas.

* Lenkijos prezidentas Aleksander Kwasniewski, pirmadienį atvykęs į Palenkės vaivadiją, teigė, kad lietuvių ir lenkų ginčą sukėlusio pasienio užkarda turi būti įsikūrusi Punksko apylinkėse, tačiau nebūtinai dabartinėje vietoje — miestelio sveikatingumo centre, statytame už vietos lietuvių pinigų. Susitikime su Seimui miestelio gyventojais A. Kwasniewski sakė, kad „turi vyriausybės atstovų ir pačių pasieniečių pažadą kuo greičiau išspręsti šį ginčą“. Tačiau patys Punksko gyventojai jau nebetiki, kad užkarda pasi-trauks iš miestelio, nes tokių pažadų girdėjo labai daug, bet jie liko neįvykdyti. (BNS)

* Liberalų sąjungos valdyba kreipėsi į prezidentą Valdą Adamkų, siūlydama nepasirašyti Seimo rinkimų įstatymo pakeitimų. Liberalų sąjungos teigimu, rinkimų sistemos pakeitimas, antrojo rinkimų rato atsisakymas mažina rinkėjų galimybes rinktis, pažeidžia politinės etikos taisykles. Pareiškime piktinama si tokia praktika, kai sprendimai, griaušančius Lietuvos susilokusią rinkimų tradiciją, priimami be diskusijų visuomenėje, nepasiklausus Seimą renkančių piliečių nuomonės, nesuderinus jų tarp partijų. „Negi 64 Seimo nariai turi teisę spręsti už kelias dešimt tūkstančių ne konservatorių ir krikdemų partijoms priklausančių piliečių, už milijonus rinkėjų?“, klausiamas Liberalų sąjungos valdybos pareiškime. (Elta)

* Vilniaus apygardos teismas sustabdė karo nusikaltimais kaltinamo Aleksandro Lileikio bylą. Byla sustabdyta pirmadienį, kadangi A. Lileikis serga sunkia liga, negali atvykti į teismo posėdį. Bylos nagrinėjime jis negali dalyvauti net ir per vaizdo konferencijos ryšį, guldamas lovoje. Byla sustabdyta iki paskaitos su teismojo sveikatos būkle susijusios aplinkybės ir išnyks bylos sustabdymo pagrindai. Tačiau atrodo neįtikėtina, kad 93 metų teismas, sunkiai sergantis įvairiomis ligomis, tarp jų ir nepagydomomis, kada nors pasveiks. (BNS)

* Viena konservatorių vadovų, parlamentarė Rasa Juknevičienė teigia, kad Nuo-saikinių konservatorių sąjun-gos (NKS) pirmininkas Gediminas Vagnorius „niekada nesidomėjo konservatyvizmu ir neskatino jo“. Ji stebėjosi, kad G. Vagnorius „staiga tapo ideologijos šalininku politinėje partijoje“. „Labai gaila, tačiau G. Vagnorius niekada nesidomėjo konservatyvizmu ir neskatino jo. Atvirkščiai, buvusios (konservatorių) valdybos gėlmės visada buvo siekiama ištrinti bet kokius centro dešinės politinės jėgos pamatus ir principus“, teigė R. Juknevičienė. Ji sakė, kad, nors nu-saikieji konservatoriai nėra užsibrėžę tikslo kuo geriau pasirodyti artėjančiuose riki-muose, tačiau sakė įžvelgianti „norą trikdyti rinkėjus“, nes bendrame partijų sąrašė yra dvi panašaus pavadinimo poli-tinės jėgos. (BNS)

* „Tarp G. Vagnoriaus rė-mėjų yra ir įtariamų kon-trabanda asmenų“, teigia „Lietuvos aidas“ (LA), rašantis, jog Vokietijos firma „Nim-tech“, kurią Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT) ir Vokietijos teisėsaugos pareigūnai įtaria cigarečių kontrabanda, 1995 m. buvo suteikusi didelę finansinę paramą tuometiniam konservatorių partijos valdybos pirmininkui Gedimui Vagnoriui. „Nimtech“, kuri vertėsi cigarečių prekyba, 1995 m. gruodžio 22 d. paskolino dienraščiui LA 800,000 dolerių. Tada LA kontrolinio akcijų paketo savininkė buvo konservatorių partija (ji laik-raštyje kaip fizinis asmuo ats-tovavo Saulius Šaltenis), o „Nimtech“ atstovai del pasko-los LA tarėsi su konservatorių partijos valdybos pirmininku G. Vagnoriumi, mat jis tuomet ir vėliau tvarkė visus partijos finansinius reikalus. (Elta)

* JAV pakrančių apsau-ga galutinai nutraukė Lie-tuvos laivą „Linkuva“ paiešką. Šią žinią liepos 1 d. AB Klaipėdos transporto laivynas gavo iš Lietuvos Užsienio rei-ka-lų ministerijos Konsulinio departamento. Spėjama, kad „Linkuva“ nuskendo netrukus po to, kai perdavė paskutinį pranešimą. Laivo dingimas taip ir liks paslaptis. (Elta)

* Kauno Laisvės aleja vėl pateisina savo vardą — rukaij akyse — iš centrinės miesto gatvės dangio užrašai, beveik 7 metus draudę joje rukaij. Laisvės Aleja buvo vie-nintelė gatvė Lietuvoje, ku-rijoje rūkymas buvo vertina-mas kaip viešosios tvarkos pa-žeidimas, baustinas 50 litų bauda. Tai ypač trikėdė lauko kavinių lankytojus ir tų kavinių šeimininkus. Sprendimą panaikinti 1993 m. įvestą draudimą Kauno miesto tary-ba priėmė gegužės pradžioje. Dabar rūkyti draudžiama tik netoli Laisvės alejos esančia-me Vytauto Didžiojo kapo mu-ziejiaus sodyboje, kur prie Ne-zinomo kareivio kapo dega amžinoji ugnis. (BNS)

KALENDORIUS

Liepos 7 d.: Astas, Eitautas, Este-ra, Sangailas, Skinute, Vilgaile, Vili-baldas.

Liepos 8 d.: Arnoldas, Audrius, Bite, Kilijonas, Kolonatas, Vaitautas, Valmante.

SPORTO APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

ŠALFASS-gos 50-METIS

ŠALFASS-gos centro valdyba ruošiasi paminėti 50-ties metų sportinės veiklos sukaktį. Kaip žinoma, veiklos pradžia yra registruojama 1947 m. lapkričio 29 d. data, Augsburgio mieste, Vakarų Vokietijoje, lietuvių sporto darbuotojų suvažiavimu, kuriame buvo įsteigta Fizinio auklėjimo ir sporto komitetas (FASK).

Antroji mūsų veiklos raidoje data, tai 1951 m. spalio 27-28 d., kada įvyko pirmoji Šiaurės Amerikoje Lietuvių sporto šventė, Toronto, Kanadoje, tuo metu pavadinta Olimpiados vardu. Ši šventė yra skaitoma pradžia metinių sporto žaidynių Šiaurės Amerikoje, kurios vykdomos jau ištisus 50 metų. Pagrindinės, 50-osios, kartu jubiliejinės, 2000-aisiais vyko gegužės 5-7 d. Rytų sporto apygardoje, pravestos Baltimorės Lietuvių sporto klubo „Atletai“.

Lietuvių sportinė bei varžybinių veikla Šiaurės Amerikoje buvo ir tebėra šakota bei įvairi, mums, sporto žmonėms, daugeliu atvejų kėlusį pasiūlymą. Krepšinio rinktinio išvykos, Pasaulio lietuvių sporto žaidynės, bendradarbiavimo išvystymas su Lietuvos sportininkais, bendradarbiavimas su Pasaulio Lietuvių

Bendruomene — simpoziumai ir kt.

Šią sukaktį centro valdyba ruošiasi paminėti Metinių žaidynių metu 2001-aisiais Toronte. Buvusią veiklą susumuoti ir užregistruoti, kad išliktų ateičiai, ruošiamasi išleisti leidinį — FASKAS-ŠALFASS 50 — Iškiliųjų veiklos tarpsniai. Leidinį paruošti pakviestas centro valdybos narys, sportinės spaudos darbuotojas Sigitas Krašauskas. ŠALFASS-gos centro valdyba kreipiamės į visus mūsų sporto organizacijos žmones, prašydami prisidėti prie šio leidinio turinio. Kiekviena įdomesnė patirtis, vienoje ar kitoje sporto srityje yra laukiama. Šioje knygoje nerasysime klubų kūrimosi istorijų, tai esame atlikę anksčiau leidinyje „Išėjimo Lietuvos Sportas 1944-84“, kurį redagavo Čerkeliūnas, Mickevičius, Krašauskas.

Su geriausiais sportiniais linėjimais visiems. Laukiame talkos ir sugestijų. Ryšiams palaikyti Sigitas Krašauskas: 32 Pasadena Gardens, Toronto, Ontario, M6S 4R5, Canada. Telefonas (416) 766-5367. Internet — skrasauskas@direct.com

ŠALFASS-gos centro valdyba

DOMISI LIETUVOS KREPŠININKAIS

Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės ir Kauno „Žalgirio“ komandos puolėju Mindaugu Žukausku domisi Slovenijos klubas Liublianos „Olimpija“, kuriame praėjusį sezoną žaidė Šarūnas Jasikevičius, perėjęs į „FC Barcelona“.

Apie tai paskelbta „Telebasket“ interneto svetainėje. Tad gali būti, jog kitą sezoną „Žalgiryje“ neliks nė vieno Žukausko, nes aukštaūgių Eurelijum domisi Bolonijos „Kinder“, neseniai atsisakęs Sauliaus Stombergio.

25 metų 219 cm ūgio E. Žukauskas, pripažintas geriausiu LKL atrinktųjų varžybų žaidėju, dar turi galio-

jančią sutartį su „Žalgiriu“ iki 2002-2003 sezono, bet kitas klubas žaidėjas gali perpirkti, sumokėjęs apie 350 tūkst. JAV dolerių.

Kitu žalgiriečiu Mindaugu Timinsku domisi ispanų klubas.

Taip pat paskelbta, kad lietuvis centro puolėjas, 25 metų 210 cm Alvydas Tenys, pasirašė dvejų metų sutartį su Belgijos klubu Alsto „Okapi“. Praėjusį sezoną A. Tenys žaidė NCAA „Rutgers“ koledže, pelnydavo po 2,2 taško ir atkovodavo po 1,8 kamuolio. Nepaisant kuklių rezultatų JAV, jis turėjo keletą pasiūlymų iš Lietuvos komandų — žaidėju domėjosi „Šiauliai“.

Elta

ŠALFASS-gos jubiliejinį žaidynių jaunų E klasės krepšinio laimėtojai, Čikagos ASK „Lituania“. Kairėje treneris Donatas Siliūnas, dešinėje treneris Eligijus Lelis.

KĘSTUTI IR ALVYDAI — DIDŽIUOJAMĖS JUMIS

Š.m. gegužės mėnesį du Lietuvos studentai — Kęstutis Marčiulionis ir Alvydas Tenys sėkmingai baigė savo studijas ir krepšinio dienas Amerikoje. Kęstutis Marčiulionis baigė Delaware universitetą, įsigydamas vadybos ir ekonomikos bakalaurą laipsnį. Alvydas Tenys baigė Rutgers universitetą su Labor Relations bakalauru laipsniu. Baigė ketverius metus įtempto darbo kelionę, jie dabar drąsiai pradeda žengti pirmyn ir keliauti kitais, naujais gyvenimo keliais.

Pradžią

Kęstutis ir Alvydas savo keliones pradėjo prieš ketverius metus. Jų atvykimo į JAV pagrindiniai tikslai buvo — įsigyti universiteto diplomą ir tuo patiu laiku tobulinti savo krepšinio talentus, žaidžiant prieš geriausius universitetų žaidėjus. Šiuos siekius jie įvykdė šį pavasarį. Jie baigė puikiais pasiekimais krepšinio aikštėse, o taip pat ir akademinėse studijose, įsigydamis Amerikos ir lietuvių visuomenės pagarbą.

Krepšinio aikštėje

Kęstutis Marčiulionis reiškėsi kaip žaidėjas ir puolantis gynėjas. Antrais ir trečiais metais jis savo žaidimu padėjo Delaware universitetui laimėti savo konferencijos čempionatą ir patekti į NCAA turnyrą. Trečiais me-

tais jis buvo savo komandos geriausias tritaškių metikas ir antras rezultatyviausias žaidėjas. Tą vasarą Kęstutis žaidė ir Lietuvos rinktinėje, kovojusioje dėl Europos pirmenybių. Kęstutis čia buvo pats jauniausias žaidėjas ir vienintelis dar lankantis universiteta. Paskutiniuosius metus Kęstutiui buvo ypač sėkmingi. Jis buvo išrinktas komandos kapitonu. Alabamos turnyre buvo išrinktas į geriausių penketuką. Vėl buvo antras rezultatyviausias komandos žaidėjas, įmėdamas po 14,3 taško per žaidimą. (Šis pasiekimas buvo pats aukščiausias iš visų 32-jų Amerikoje žaidžiančių Lietuvos krepšinininkų. Jis pasiekė keletą Delaware universiteto rekordų, tarp jų — daugiausia įmestų tritaškių. Pateko į savo konferencijos geriausių krepšinininkų penketuką. Yra pakviestas į Lietuvos olimpinę komandą.

Alvydas Tenys, 6'11" ūgio buvo centro žaidėjas. Jis kovojė Big East konferencijoje, vienoje iš stipriausių JAV-se. Čia jam dieną iš dienos reikėjo kovoti prieš stipriausius, vikriausius ir labai fiziškai žaidžiančius centrus. Alvydo agresyvumas, energingas gynimas ir kamuolių blokavimas padėjo Rutgers universitetui patekti į NIT turnyrą abiejus pastaruosius metus. Baigdamas paskutinius metus, Alvydas tapo 15-tu geriausiu Rutgers u-to kamuolių blokuotoju.

Kitoje aikštėje

Kęstutis ir Alvydas puikiai pasireiškė ir kitoje, žymiai platesnėje aikštėje. Būdami geri, draugiški ir kuklus studentai, jie greit tapo populiariu ne tik studentų, bet ir visų krepšinio žiūrovų tarpe. Po rungtynių jie nevengė pasilikti ir pabendrauti su žiūrovais, o ypač su vaikais. Vairams jie labai patiko, nes žinojo, kad nepaisant kiek truks, jie visi gaus jų parašus su šypsena ir maloniais žodžiais.

Amerikos žurnalistai dažnai rašė apie juos ir jų gimtąjį kraštą. Daug rašyta apie Lietuvos praeitį, apie jos didvyrišką kovą už laisvę. Šių studentų dėka daug žmonių susipažino su Lietuva ir jos dabartine būkle. Galime didžiuotis ir pripažinti, kad Kęstutis ir Alvydas ne vien geri krepšinio žaidėjai, bet ir puikūs jos ambasadoriai.

Lietuvių tarpe

Nors abu gyveno tolokai nuo Philadelphiajos; nors jų dienos buvo užimtos mokslu, treniruočių ir rungtynėmis, jie raskdavo laiko atvažiuoti ir pabendrauti su lietuviomis. Atvykdavo jie į bažnyčią, į minėjimus. Aukšto laiko, treniruodami jaunus mūsų „Aro“ krepšinininkus. Nevengė padėti praversti įvairius žaidimus gegužinėse, aplankyti lietuvištinę mokyklą ir atstovauti mūsų „Aro“ vyrų komandai ŠALFASS-gos Vyrų krepšinio pirmenybėse.

Kęstuti ir Alvydai, tie jūsų ketveri metai labai greit pra-

50-se Šiaurės Amerikos Sporto žaidynėse, Baltimorėje vykusiose š.m. gegužės 5-7 d., vyrų tinklinio pirmą vietą laimėjusi Kalifornijos „Banga“. Komanda didžiuojasi savo tarpe turėdami puikiai žaidėją Žitą Kuliešytę. Nuotr. Elvyros Vodopalienės

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitatimų už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Tik šeštadienio laida:	(U.S.) \$115.00	\$65.00	\$45.00
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant i Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administracijos — Valentinas Krumpelis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisyti savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

KREPŠININKAS MINDAUGAS BURNEIKA

Čia norisi bent trumpai pažymėti apie kitą Weatherfordo „junior“ kolegijos žaidėją, kuris, beje, ten užbaigė jau antrojo metus — Mindaugą Burneiką — vieną iš labiausiai pasižymėjusių Šiaurės Texas valstijos „junior“ kolegijos lygos „player of the year“. Jis pasekė šioje mokykloje žaidusių Nerijaus Puidos ir jo žmonos Dainoros pėdomis ir nuo šio rudens žais Havajų universiteto (Honolulu mieste) „Rainbow“ rinktinėje.

Apie šį jaunuolį dabar dažnai rašo ir Havajų dienraščiai, (juos mes gauname buvusios Cicero gyvenvietos — Bronės Jameikienės dėka). Ten pažymima, kad Mindaugas (jo ūgis 6 pėdos 7 coliai) yra pats geriausias iš naujai į Havajų universitetą įstojusių krepšinininkų (ši rudenį čia ateina penki naujokai). Du iš jų tiesiai iš Europos atvykstantieji (Haim Shimonovich iš Izraelio ir Bosko Radović iš Montenegro). Tačiau tik Burneika, žinovų teigimu, turi geriausią pasirodymą krepšinyje ir tai jis įrodė žaisdamas Amerikoje

Ed. Šulaitis

bėgo. Apgailestaujam, kad jūs išvykstat, bet, antra vertus, mes linkime jums daug laimės ir sėkmės pradedant keliauti naujais gyvenimo keliais.

Rimas Gedeika

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to diplomu, lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami abiejuose punktuose.
Susitarimai (kalbėti angliskai)
Tel. (708) 422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

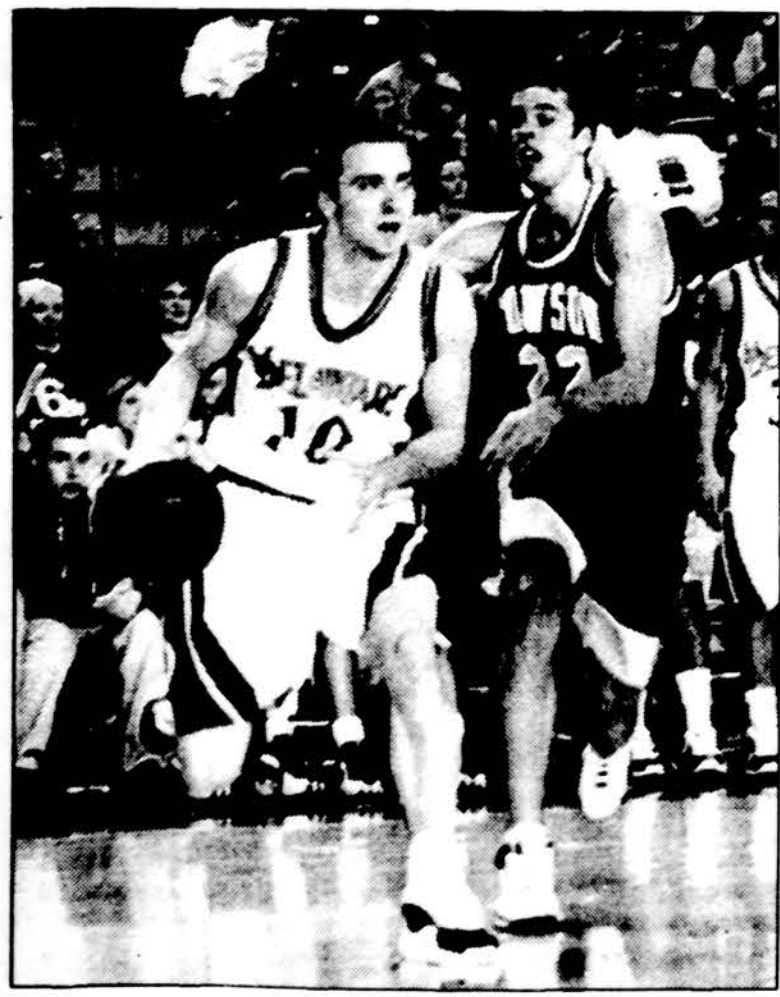
EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydymas
Kaip ir lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Ste. 516
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLOBA, M.D.
INDRĖ RUDAITIS, O.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0060
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

• Ir netikintis į Dievą negali negirdėti bažnyčios varpų skambėjimo.

Į krepšį taiko Alvydas Tenys, 6' 11" ūgio Rutgers universiteto krepšinio komandos centro žaidėjas. Nuotr. Rimo Gedeikos

Prie krepšio vertiasi Kęstutis Marčiulionis, pasižymėjęs Delaware universiteto krepšinio komandos žaidėjas, o pastaraisiais metais net išrinktas tos komandos kapitonu. Nuotr. Rimo Gedeikos

PALAIIDOKITE NATO VILTIS

KAZYS BARONAS

Mūsų korespondentas Europoje

Atidarytos, bet siaurai

„Durs jums atidarytos, — tai žodžiai, kurie visą laiką skambėjo Lietuvos, Latvijos ir Estijos sostinėse, ypač įjungus į ŠAS-gą (NATO) Čekiją, Vengriją, Lenkiją. Šuoje metai, tačiau apie plati durų atidarymą Baltijos valstybėms visiškai tyla. Net ir ŠAS (NATO) užsienių reikalų ministrų posėdyje Florencijoje šis klausimas nebuvo iškeltas ir pasitarimų darbotvarkė, aukščiausias pasitarimas tarp ŠAS ir Rusijos. Taip rašė gegužės 17 d. Miuncheno dienraštis „Sueddeutsche Zeitung“, pakartodamas iš tikrų šaltinių Berlyno užs. reik. ministerijos aukšto tarnautojo žodžius: „Šiuo metu ši tema neįtraukta į pasikalbėjimų planą, kadangi kiti svarbūs klausimai stovi aukščiau už naujų narių įjungimą“.

Prie jų priklauso santykių pagerinimas su Maskva, amerikiečių apsigynimo raketų klausimas ir kt. Manding, be Baltijos valstybių įjungimo į ŠAS, laukia Albanija, Bulgarija, Rumunija, Slovakija, Slovenija, Makedonija. Baltijos valstybės jaučė pirmumą, tad nenuostabu, kad Vilniuje, Rygoje ir Taline jaučiamas neruotumas.

Estijos min. pirm. M. Laar Miuncheno dienraščio bendradarbiui pasakė: „Nesvarbu, kam bus suteikta pirmenybė — svarbu, ar iš viso bus kalbama apie naujų narių priėmimą“.

Patys kandidatai ėmėsi iniciatyvos, sušaukdami gegužės 18-19 d. pasitarimą Vilniuje. Po to Slovakijos min. pirm. Dzurinda birželio 4 d. visus pasitarimų dalyvius kviečia į Bratislavą. Atrodo, kad dabar Slovakija yra įstojimo centre, ypač dėl jos strateginės padėties. Slovakijos peticijos remia Vengriją. Jos min. pirm. V. Orban spaudai pasakė, kad be Slovakijos negali būti jokių pasitarimų, jei turi būti užtikrinta ŠAS narystė.

Kodėl Vengrija taip remia savo kaimynę? Vengrija nori užtikrinti Slovakijoje gyvenančių vengrų tautybės gyventojų apsaugą. Deja, apklausa parodė, kad 47 proc. slovakų yra priešingi ŠAS-gai ir tik 42 proc. pasisako už įsijungimą.

Daug tikėjosi pietryčių Europa, ypač po karo Kosovo provincijoje, matant joje sąjungininkų karius leidžiant sąjungininkų lektuvams skristi per Bulgarijos teritoriją. Bulgarijos min. pirm. I. Kostov laukė

kvietimo jau 2001 m., nes kariai Kosove turi susilaukti paramos iš kaimyninių valstybių. Bulgaro svajonės liko tik svajonė, nes sąjungininkų sostinėse niekas nekalba apie pasitarimus anksčiau 2002 m.

Vokietis A. Broesell savo straipsnyje pažymi, kad ypač Baltijos valstybėse jaučiama baimė. Jos galinčios tapti Rusijos - ŠAS-gos pasitarimų auka, kadangi Maskva Baltijos valstybių įjungime mato kartą grėsmę Rusijai. „Tokie ŠAS atstovų pareiškimai primena šaltąjį karą“, — pasakė Latvijos prez. Vaira-Vike Freiberga.

Šiuo metu ŠAS yra gan komplikutuose pasikeitimu. Ji nesuinteresuota ginčais su Rusija. Be to, juk veikia taikos partnerystės ryšiai — sutartys. „Atėjus tinkamam laikui, viskas eis greitais žingsniais pirmyn“, — taip užbaigė savo komentarą Miuncheno dienraštis.

Europos Muzikos festivalis

Šiomet, antrą kartą rengiamas „Europos Musicale 2000“ festivalis, dalyvaujant 33-jų valstybių atstovams. Daugumas koncertų vyks Bavarijos sostinėje Miunchene.

Manding, Vengrija šiemet atžymi savo valstybės tūkstantmetį, o Čekijos sostinė Praha paskelbta Europos kultūros miestu. Tad, savaime aišku, kad didžiausias dėmesys atkreipiamas į tas dvi valstybes.

Į koncertų ciklą „Europa Musicale 2000“ įtraukta taip pat Lietuva. Mūsų valstybės atstovai pasirodys Miunchene birželio 24 d. Max Joseph salėje, 8 v.v. Tai yra Dovydas Geringas — violončelė ir Tatjana Geringas — piano. Jie atliks šiuos kūrinius: Erkki-Sven Tiur „Dedication“, Vytauto Burkauskio „Suite de concert op. 98, Peters Vaskas „Knyga“ (tik violončelė), Anatolijaus Šenderovo „Due Caniti“, Broniaus Kutaviciaus „Rhythmus-Arhythmus“ ir to paties autoriaus „Perpetuum mobile“.

Latvijos atstovai pasirodys Landshute, Estijos — Miunchene. Atskirai bus atžymėtas Graikijos komp. Mikio Theodoriko 75-tas gimtadienis. Jis diriguos Atėnų valstybiniam orkestrui ir Atėnų radio stoties chorui liepos mėn. 27 d. Miuncheno Karaliaus aikštėje (Kionigsplatz).

SU PALAPINE I MEKSIKA

GRAŽINA KRIAUCIŪNIENĖ

Nr.6
Tėsinys

Vadovas tiksliai per radiją siuntė informaciją (kuria jau iš anksto raštu buvome gavę), bet trys motornariai prašė pasisukimą ir nuvažiavo į miesto centrą. Karavanu važiuojant, dažnai viens kitą seka akiai pasitikėdami, tad, vienam ne ten pasukus, visas karavanas gali jį pasekti. Fred rūpinasi, kaip čia toliau viskas vyks, o mes, pas „kaimynus“ viešėdami, matome, kaip atvyko du paklydę motornariai, sekdami taksi. Žodžiu, jei svetimame mieste paklysti, geriausiai vienam paimti taksi, o kitam sekti.

Vakare autobusu visi važiuojame į numatytą restoraną pietums. Čia gavome atskirą salę ir skaniai pavagėme vietinių patiekalų. Pavagėjęs mečinę programą atliko vietinis

Folkloriko baletas.

Grįžus į „stovyklavietę“, o tai buvo automobilių pastatymo aikštė viename vaikų sportavimo parke, daugumas nuėjo miegoti, o mes trise (aš ir du vadovai) nukulniavome į parduotuvę, kurioje atsargų papildyti. Man buvo labai įdomu patikrinti, kuo čia skiriasi maisto prekės nuo randamų Michigane. Labiausiai dėmesį patraukė nematyti vaisiai ir daržovės, ir netvarkos vaizdas, pvz. vaisių-daržovių pirkimo vietoje nemažai šių gėrybių buvo išsibėrę ant grindų, sukūžę, perkėję ant jų lipa ir toliau eina.

Gruodžio 28 diena

8:30 val. r. autobusu ekskursija per miestą. Chihuahua įkurtas 1709 metais ir speja-

1999-2000 mokslo metų Hamilton, Kanada, Vysk. M. Valančiaus lit. mokyklos užbaigimo iškilnėse ir 50 metų jubiliejaus proga buvusieji ir dabartiniai mokytojai. Pirmoje eilėje iš kairės: buvęs vedėjas Kazimieras Milers, A. Juozapavičius, Birutė Juozapavičienė, Antanina Mikšienė, Birutė Antanaitienė, Marija Kalvaitienė, Kęstutis Norkus, Juozas Kristolaitis; antroje eilėje: Loreta Mačytė, Vilija Nekrašienė, Silvija Stonkute, Aldona Volungienė, Marius Gudinskas, Dana Lukavičiūtė-Sablinskienė, dabartinė vedėja Rūta Kamatyte, buvusi vedėja Vida Stanevičienė; trečioje eilėje: Matas Stanevičius, Vladas Kežys, buv. vedėja Rasa Bakšytė-Pruden, Dalia Grajauskaitė-Trumpickienė, Laima Lukavičiūtė-Stonciene, Irena Čerškuvienė, Rūta Valaitienė, buv. vedėja Onutė Stanevičiūtė.

BALTIJOS JŪROJE NUSKANDINTI BRANDUOLINIAI GINKLA

Lietuvos reklamos agentūros skaudžiausių tabako reklamos uždraudimai pasiekė laukia rudenį, iki kurio, praradusios milijonines pajamas, planuoja sumažinti veiklos kaštus bei atleisti dalį savo darbuotojų.

Tačiau gali būti, kad politikų reklaminės kampanijos,

Kristaus kančios vaidinimai

Gegužės 21 d. Bavarijos Oberammergau kaimelyje pradėti Kristaus kančios vaidinimai. Jie rengiami kas dešimt metų ir sutraukia iki spalio mėn. 500,000 žiūrovų iš visų pasaulio krikščioniškų valstybių. Vaidinimo tekstas yra labai išsilytęs, išbraukiant iš jo antisemitinius sakinius.

Vaidinimą mačiau 1980 m., nusipirkdamas programą su vokišku tekstu. Nusiplovus rankas Pilotai, jis sako susirinkusiam miniai: „žiūrėkite, aš nusiplaunu rankas, jūs verčiate mane paklusti jūsų spaudimui. Aš esu nekaltas šito miteisto kraujuje. Rabinai ir minia vėl šaukia: 'Jis užsitraukė tegul krenta ant mūsų ir mūsų vaikų'. Toliau, rabinai ir minia vėl šaukia: 'Jis užsitraukė mirties bausmės'“ (Das Oberammergau Passionsspiel 1980, Textbuch sp. 96-97).

Šie visi sakiniai išbraukti 1990 m. Vatikano, JAV, Izraelio spaudimu. Pentagonas 1980 m. uždraudė JAV kariams uniformoje stebėti Kristaus kančios vaidinimus.

ma, kad čia gyvena beveik trys milijonai žmonių. Tiksliai kiek, neaišku, nes paskutinis gyventojų surašymas buvo pavestas universiteto studentams, kurie jį kruopščiai atliko. Tačiau sužinoję, kad už tai jiems nebus užmokėta, dar pasitarė su krašto prezidentu dėl atlyginimo, visą informaciją sudėgino. Dabar visi laukia kito surašymo.

Anksčiau apylinkėje žmonės vertėsi galvijų auginimu, si-dabro kasyklomis ir miško pramone. Dabar kasyklos užsidarė, medžiai iškirsti. Uždarbiauja daugiausia amerikiečių fabrikuose. Čia yra šimtas JAV įmonių, o Juarez mieste net 200. Atlyginimas menkas: 5-8 dol. per dieną. Valdžia šiuos mokescius kontroliuoja, kad algos nepadidėtų, kad neiškiltų nepasitenkinimas dėl algų skirtumo.

Šioje apylinkėje labai išgarsėjo Pancho Villa 1910 metų revoliucijos laikotarpiu. Jis tuo metu buvo plėšikas ir tu-

skirtos rudens rinkimams į Seimą, joms pasitarus kaip vienkartinė finansinė parama ir bent iš dalies kompensuos tabako reklamos draudimo daromą žalą.

Artėjant parlamento rinkimų „karštinei“, politikai jau pradėjo žvalgytųves reklamos firmose ir neoficialiai užsimeina apie tai, kad agitacijai per rinkimus į Seimą žada išleisti gerokai daugiau lėšų nei išleido rinkimams į savivaldybių tarybas.

Baltijos reklamos sąrašo duomenimis, rinkimų agitacijai per šio pavasario rinkimus į savivaldybių tarybas televizijoje, spaudoje, radijuje partijos išleido apie 996,060 litų. Į šią sumą neįtraukta reklaminių straipsnių kaina, taip pat organizuoti koncertai bei šventės. Lauko reklamos paslaugų minimumu laikotarpiu nupirktą už 235,280 litų.

Pažymėtina, kad šie skaičiai vima neatpindi politikams padarytų nuolaidų bei neatspindi mainų.

Vis dėlto didesnius politikų užmojus gali apriboti finansinės jų remėjų galimybės bei įstatymais nustatytos ribos. Remiantis Seimo rinkimų įstatymu, daugiamandatėje apygardoje viena partija agitacijai galės išleisti ne daugiau kaip 1,000 vidutinių mėnesio darbo užmokesčių. Šiuo metu tai būtų apie 1.1 mln. litų. Tuo tarpu vienas kandidatas vienmandatėje apygardoje agitacijai galės išleisti ne daugiau kaip 50 vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių, arba apie 55,000 litų.

Pernai Lietuvoje reklamos paslaugų buvo suteikta beveik už 170 mln. litų, iš jų tiesioginės pajamos už tabako reklamą galėtų siekti apie 15-16 mln. litų. Tarptautinės reklamos asociacijos Lietuvos skyriaus viceprezidentas, „Lukrecijos reklamos“ direktorius Marius Vaupšas spėja, kad dėl visiško tabako reklamos uždraudimo per ateinančius 5 metus bus prarasta apie 200 mln. litų. Labiausiai nuo tabako reklamos uždraudimo nukentės lauko reklamos verslu užsiimančios bendrovės, kurių pajamos, kaip manoma, sumažės 32-37 proc. Neatmetama galimybė, kad dalis jų bankrutuos. (Elta)

KOPLYČIA ANT KRYŽIŲ KALNO?

Lietuvos Architektų sąjunga remia Šiaulių vyskupo Eujenijaus Bartulio iniciatyvą pasijatyti netoli Kryžių kalno maldos namus ir skelbia atvirą konkursą. Kryžių kalnas, tai visos Lietuvos tikėjimo ir vilties bangakmenis. Jį gausiai lanko maldininkai ne tik iš Lietuvos, bet iš visų pasaulio kraštų, todėl reikia sudaryti sąlygas maldai ir susikaupimui. Vysk. E. Bartulio nuomone, čia turėtų iškilti koplyčia ar bažnyčia, galinti sutalpinti 200-300 maldininkų. Kviečiami atsilipti visi, kurie gali prisidėti darbu, kūryba arba aukomis. Aukotojų pavardės bus išskaltos koplyčios sienoje. Rašyti galima šiuo adresu: Lietuvos architektų sąjunga, kalvarijų g. 1, Vilnius, Lietuva. (Elta)

rejo labai daug pasekėjų. Revoliucijai prasidėjus, vadas jį pakvietė talkon. Revoliucijai laimėjus, Pancho nenorėjo užimti siūlytą svarbią poziciją valdžioje, tai ramiai gyveno, gyvulių auginimas, savo plačią nuosavybę prižiūrėdamas, tačiau jis dar vis turėjo daug pasekėjų. Prezidentas bijojo, kad jis nepradėtų naujos revoliucijos, tad įsakė jį likviduoti ir 1923 metais Pancho Villa, būdamas 45 metų, buvo nušautas. Jo lavonas buvo užkastas, bet po kelių savaičių rastas iškastas ir be galvos. Tuo metu Amerikos valdžia už jo galvą siūlė 500 dol. Ar dėlto kas jo galvą pasiėmė, ar ne, neišaiškinta, ir negirdėta, kad už jo galvą siūlytus pinigų kas būtų atsilemęs.

Praejus kažkiek metų, Pancho Villa buvo iškeltas į tautos didvyrius ir jo palaikai (be galvos) buvo iškilmingai palaidoti Mexico City.

Po jo mirties kilo klausimas,

DRAUGAS, 2000 m. liepos 7 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Vis giliau šaknis įleidžia politinė apatija

Politikos labirintai eiliniam žmogui neperprantami ir neišnarpiojami... Arba taip mano įvairaus plauko politikai, tikidami, kad jie vieni priklauso kaskokiam „rinktiniam klubui“, skirtam valdyti ir formuoti gyventojų nuomones. Deja, pastaruoju metu net Amerikoje vis dažniau pradedama apsižiūrėti, kad tas „eilinis žmogus“ turi savo priemonės politikos painiavoms gvildinti: jis į viską numoja ranka ir tesirūpina savo reikalais. Politika — ypač rinktieji jos pareigūnai — prisimenami tik tuomet, kai tie reikalai atsiduria aklagavyje, kai valstybės mokesčiai, kyla, ekonomika smunka, o nedarbas išlupa paskutinius centus iš kišenės. Tuomet balsuotojai grasina „išmėtyti iš šiltų vietų valdžios pareigūnus“ ir artimiausiuose rinkimuose balsuoti tik už tuos, kurie bus rinkėjams dėkingi ir jais pasirūpins...

Eilinis amerikietis, vasaros malonumų užliūliuotas, retai pagalvoja, kad šį rudenį reikės rinkti patį svarbiausią šalies pareigūną — prezidentą. O galbūt stengiasi apie tai negalvoti, nes nei vienas iš dviejų kandidatų iki šiol nepatraukė į save dėmesio. Iš tikrųjų apatija artėjantiems rinkimams yra kone visuotinė — kaip niekad anksčiau. Tiek Al Gore, tiek George W. Bush daugeliui sukelia tas pačias abejones ir dvelkia tuo pačiu nekompetingumu. Net po pirminių rinkimų (respublikonai atveju) ar svarbiausios partijos kandidato parinkimo (iš demokratų pusės) šie kandidatai nepasakė nieko, kas užtikrintų balsuotojų palankumą ir teiktų viltį, kad valstybė, patikėjusi jiems aukščiausias pareigas ketveriems metams, atsidurs tikrai sugebanciose rankose.

Apskritai, ypač pastarojo dešimtmečio būvyje, rinkiminių kampanijų pobūdis šiame krašte stipriai pakito. Kandidatai, užuot įrodinėję balsuotojams, kad jie tikrai tinkami užimti norimas pareigas, kad pasiruošę visas jėgas skirti žmonių gerovei, daugiausia drabsto purvais ir savo oponentus ir įtikinėja, kokią klaidą rinkėjai padarytų, atidavę už juos savo balsą. Tiekia dvi išeitys: viena, nebalsuoti nei už „drabstytoją“, nei už „apdrabstytąjį“, antra, išrinkti garsiau savo varžovą niekiantį. O tuomet ketverius me-

tus savo neapdairumo galėtis...

Vasarai kryptant vakarop ir ypač rudens pradžioje, suintensyvės rinkiminė kampanija. Nėra vilties, kad šimet ji bus kiek kitokia, pozityvesnė, daugiau linkstanti į krašto vidaus ir užsienio politikos klausimus, negu ankstesniuose rinkimuose. Skirtumas galbūt tik tas, kad abu pagrindiniai kandidatai šį kartą tokie bespalviai. Kaip lietuvių liaudies sakytų: „Meška su lokiu, abu du tokie“. Abu jie turi ne daug patirties, kuri padėtų sėkmingai vadovauti kraštui iš Baltųjų rūmų. Tiesa, jos dar mažiau turi Texas gubernatorių, bet už jo nugaros stovi šios valdžios milijonieriai, jau ne kartą kėliai žaliais doleriais nukloję pasirinktam kandidatui į svarbias valdžios pozicijas. Nors dabartinis viceprezidentas jau antrąją kadenciją baigia savo pareigose, bet per visus tuos metus ypatinga veikla ar įžvalgumų nepasireiškė. Jis buvo idealus viceprezidentas: rėmė prez. Clinton politiką ir pirmasis pasiskandavo nuo kėdės ploti, kai prezidentas kalbėdavo į tautą... O gal Al Gore sugebėjo „paslepti savo talentus“, kad nesužibėtų labiau už prezidentą ir tie talentai pasirodys tik po rinkimų, jeigu jis pats įsitaisys Bill Clinton vietoje?

Pasivalgius Amerikos politikos laukuose (šiaip ar taip šis kraštas jau turi daugiau kaip 200 metų demokratinio gyvenimo patirties) ir pamąčius juose tiek piktžolių bei aštrių akmenų, neturėtume stebėtis tuo, kas šiuo metu vyksta Lietuvoje. Jeigu užsienio lietuvių erzina ir stebina nuolatiniai partijų persigrupavimai ir visokios „naujos politikos“ kūrimai, tai tik dėl to, kad mūsų vyresnieji, turėję bet kokią politinę ar partinę patirtį anais nepriklausomybės laikais, tebegyvena „senais prisiminimais“. Nei partijos, nei politika nebėra tai, kas buvo. Trūksta ideologijos, programų ir apskritai gairių, kokie yra kurios partijos siekliai, tikslai. Todėl partijų nariai nejaucia lojalumo ir kiekviena pasitaikiusia proga pasuka keliu, kuris gali nuvesti į laimėjimą: į patogią, pelningą vietą — su visais priedais.

Vis tik reikia tikėti, kad ilgainiui tas blaškymosi laikas praeis ir politinis Lietuvos gyvenimas nusistovės, jeigu tuomet nebus per vėlu...

skyrė 200 dol. už indėno galvą. Taip pat suorganizuotas klasingas užpuolimas, kurio metu buvo indėnų vadas ir daug karių. Likę gyvi, indėnai išsikėlė į šiaurę, į Ameriką. Nekalto Prasidėjimo katedra pranciškonų pradėta statyti 1827 m. ir baigta 1926 metais. Katedra pasižymi prabanga. Krikščionys importuota iš Prancūzijos, brangiai kainuoja čia vaikų krikštinti, tad retai būna krikščionys. Man čia didžiausia įspūdis paliko Betliejaus prakartė: ji įruošta virš didžiojo altoriaus, o ne šone, kaip visur kitur teko matyti.

Po ekskursijos, punktualiai 1 val. p.p. išvykome. Čia reikiama padėkoti vietinei policijai, kuri pakviesta atvyko ir, sustabdžius judėjimą, leido visam karavanui vientisai išvažiuoti. Bėda, kad vietiniai ne labai laikosi taisyklių ir kai mes kirtome greitkelį, vienas autobusas išsismagins būtu mūsų nušlavęs, jei Romas laiku nebūtų sustojęs ir jam pirmė-

nybę užleides. Ir tai su polici-

jos priežiūra! Porą valandų pavatavome per dykumas, kartais pakylami net iki 6,100 pėdų aukščio, per kalnus, įsukome į šiam vakarui skirtą stovyklavietę. Ji įruošta Cuahatemoc, 100,000 gyventojų miestelyje. Čia gyvena menonitų sektos žmonės. Juos Meksikos valdžia atsiukvė iš Kanados, kad užvestų galvijų ūkį ir vietinius pamokyti žemdirbystės. Jiems žemę pardavė labai pigiai ir vyrus atleido nuo kariuomenės prievolių. Menonitai labai darbūs, jų sodai, daržai ir gyvenvietės labai švarios ir tvarkingos. Čia laikosi labai senosios. Čia jokių šuklų, jokių besilupancijų dažų, prabangūs namai pastatyti šalia įmonių, viskas, kaip parodoje. Tačiau vietiniai jų žiniomis bei darbais neturi neperšios. Nors valdžia reikalauja vaikams mokslo bent šešerius metus, dauguma vaikų mokyklų nelanko, sako neturi batų. (B.d.)

ANAIŠ LAIKAIŠ PRO MANO AKIS

PRANŠ ŠLUTINĖ

Nors jau dvidešimt penktą kartą lankausi Lietuvoje, viską nors naują išmokstu.

Pirmas apsilankymas įvyko 1981 metais — tai buvo nelaisva penkių dienų ekskursija. Į Lietuvą reikėjo skristi per Maskvą: iš Čikagos į New York, iš New York į Briuselį, o iš ten rusų „Aeroflot“ lėktuvu — į Šeremetjev tarptautinį oro uostą Maskvoje. Pereinant pasų kontrolę, susidarė tik mūsų, atkeliavusiųjų iš Amerikos, eilė, jokio kito žmonių susigrūdo nebuvo. Prie pasų langelio jaunas sovietų kareivėlis atidžiai tikrino mūsų ūgį. Žiūrėjo, kad jis atitiktų vizose nurodytus duomenis. Už savo nugarų pastebėjome surašytus skačius. Keletas mūsų nusprendėme pajaukauti — priėję pritūpiau ir vėl pasitempiau, kad ūgis neatitiktų įrašytą vizose. Vaikiška iš mūsų pusės, tačiau buvome pavargę kaip šuniukai ir norėjome pajaukauti to kareivėlio darbą. O jaunuolis dirbo, ir tiek. Žiūrėjo į mano vizą vieną kartą — neatitinka, antrą kartą — neatitinka. Pagaliau nusprendžiau atsistoti kaip reikia. Už manęs stovintys elgėsi taip pat. Perėję pasų kontrolę, radome jau sukrautus mūsų lagaminus, tačiau pasiimti jų neleidė, kol visi žmonės nebuvo patikrinti. Aplink stovėjo oro uosto tarnautojai, žiūrėjo ir stebėjo mus, kaip žmones iš kitos planetos. O mes, jaunesnieji, nekantravome ir juokus tarp savęs kretėme. Mūsų dar laukė pats įdomiausias kelionės įvykis — muitinė.

Muitinė Maskvoje

Muitinėje veikia tik du postai. Juos abu aptarnauja rimtai nusiteikę uniformuoti moterys, atrodo, labai gerai atliekančios savo darbą. Mūsų buvo dvidešimt devyni žmonės, tad pasidalinome į dvi eiles. Jau žinojome, kad muitinė dirba griežtai, net American Travel savininkas Aleksas Lauraitis buvo pataręs mums pasiimti plastikinių maišų, kadangi rusų muitininkai be galiesčio išardo su meile supakuotas lauktuves ir dovanas. Nėra nė vietos, nė laiko visiems be jokios tvarkos išmėtyti daiktus susikrauti.

Pirmos ponios ilgai klausinėjo, kodėl ji tiek daug visko vežasi. Iš jos paėmė keletą daiktų ir atidėjo į šalį. Netrukus atėjo uniformuotas vyriškis ir surašė visus atimtus daiktus. Negirdėjome, ką jai sakė, tačiau žinojome, kad grįžtant galima atgauti tuos daiktus parodžius pažymėjimą su daiktų sąrašu ir užmojęs kelių rublių baudą už „kontrabandą“.

Visi esame labai pavargę, juk laukiame čia jau keturias valandas. Dabar — prieš mane stovintys moters eilė. Ji atidaro savo lagaminą, iš jo klapseamas išsoka dirbtinių dantų žaisliukas. Muitininkė pasiėmia, savo akimis netikėdama, ką mato. Grižtai kažką sau panosėje sumurma ir padeda dantis į šoną. O keliautoja stovi rami, lyg niekur nieko. Muitininkė atidaro kitą lagaminą, pailga metalinę dėžutę — iš ten išsoka spyruoklinis žaisliukas. Muitininkė dar kartą sumurma ir tą žaislą padeda į šalį. Tačiau dabar jau tikrinama moters praranda kantrybę. Anglų kalba įvyksta diskusija, po kurios žaisliukai grąžinami jos savininkei. Mes su dr. Gedimynu Byla vos galime susilaikyti garsiai nesusijuokę.

Atidaromi Bylos lagaminai.

Viršuje guli plastikinis maišelis. Muitininkė, kažkur mintyse nuklydusi ar užsižiurėjusi, įkiša ranką į maišą ir ištraukia ją mėlynais dažais išteptą. Byla pasižiūri į mane ir sako lietuviškai: „Gelbėk mane“. Aš atsakau: „Aš tavęs nepažįstu“. (Tuos dažus buvo įdėjusi Bylos žmona Dalia Sruogaite.) Muitininkės sugrįžtant laukėme gerą pusvalandį, kol ji nusivalė rankas. Tačiau tai dar nebuvo pabaiga. Byla buvo ant rankos pasikabinęs tris ar keturis paltus, įvilkty vienas į kitą. Rusė muitininkė ilgai klausinėjo, tikrino tų paltų kišenes, „paėdė“, tačiau praleido.

Po Bylos — mano eilė. Aš, užsimovusi dvejus džinsines kelnės, vos begalėjau pasilenkti, jautiausi kaip prikimšta dešra. Taip mes atveždavo mūsų giminėms po dvi poras džinsinių kelnų, kurias jie Lietuvoje gana brangiai parduodavo. Trecia pora — lagamine. Muitininkė peržiūrėjo mano daiktus, sumaišė juos, ypač daug klausinėjo apie mano vežamas vaikiškas sukneles ir joms pritaikytas kojinytes su gelytėmis. Vis klausė: „Kam tokius drabužius vežate?“ pridūrusi, jog pas juos yra visokiasius suknelius. Aš į tai atsakiau klausimu: „O ar pati nebuvo mažą mergaitę ir ar nenorėdavote gauti dovanų?“ Jautiausi taip, tarsi mano kraujo spaudimas būtų pakilęs iki 250. Misiškiai kantariai laukė, begurkšnodami Briusely oro uoste nusipirktą konjaką, kurį vežė atseit pavaišinti apsilankiusius viešbutyje svečius. Gurkštelėjau ir aš — vienas karas laimėtas.

Stebiu moterėlę: sudėjusi rankas, lyg būtų bažnyčioje, kažin ko maldauja muitininkės. Po šios — dar du žmonės. Taip praėjo šešios valandos. Nuovargis neišpasakytas. Lagaminus susinešėme iki autobuso, kuris nuvežė mus į „Maskvos“ viešbutį. Paskyrė kambarius: po du žmones į vieną. Mudvi su Virginija pasidėjome daiktus ir nusileidome liftu vakarienai. Dauguma išgerė arbatos, pagaminotos rusiškoje samovaruose, valgyti nesinorėjo. Po tokios vakarienės grįžome į savo kambarius išsimiegoti, nes kita rytą mums buvo suorganizuota ekskursija po Maskvą. Po to — pietūs, ir pagaliau skridimas į Vilnių. Vilniuje turėtumėm būti apie ketvirtą valandą.

Pusryčiai kaip pusryčiai, tik keista, kad vienas žmogui paskirta tik po vieną kiaušini, ant kurio su piestuku buvo užrašyti data ir numeris. Išgeriau kavos ir paprašiau antro puoduko. Man atsakė, kad jau gavau savo 75 gramus. Tiek to, apsieisiu ir be antro kavos puoduko. Nors mes, amerikoni, ir labai mėgstame po antrą kavos puoduką išgerti. Kas tie 75 gramai!

Išėjė iš viešbučio, pamatėme nuostabų paminklą — nepakartojamą skulptūros skrydį į erdvę — Gagarino garbei. Per naktį tikriausiai nepastatė, bet mes taip buvome išvargę, kad vakar nepastebėjome. Pakeliui į oro uostą aprodė miestą. Rytas buvo apsiniaukęs, krito šlapdriba. Pagalvojome, kad toks pat oras bus ir Vilniuje. Miestas niūrus, žmonės apsimuturiavę, ir vyrai, ir moterys su kepurėmis, kojos apautos ilgaauliais arba guminiiais batais. Pravažiuojant didesnes aikštes, matėme spalio 7 dieną — Revoliucijos šventei — skirtus

Darbėtoji visuomenininkė, sveikatos darbuotoja, Lithuanian Mercy Lift narė ir viena pradininkų, Pranas Šlutienė su Lietuvos Respublikos prezidentu Valdu Adamkum po jos apdovanojimo medaliu.

pasiruošimus. Gidė išdresiruojai ir su pasididžiavimu pasakojosi apie ateinančią didingą žmogaus išlaisvinimo šventę. Abiejose kelio pusėse buvo matyti daugiaaukščiai monolitiniai namai. Kambariai apšviesti lemputėmis be gaubtų. Arčiau oro uosto — sukrypę ir pūvantys vieno aukšto mediniai nameliai, menki buvusios nuosavybės ženklai. Juose dega šviesa, vadinasi, žmonės dar gyvena. Pakeliui vien tik skurdas, niūrus, nesimato nė vieno žmogaus, mus aplenkia tik žiguliukai.

Atvežė į oro uostą, skirtą vidaus kelionėms. Buvome pasodinti į autobusą: mus, užsieniečius, pasodino priekyje, vietinius — už poros tuščių dydinių. Lėktuve irgi buvome atskirti nuo vietinių, mes — į priekį, o jie, irgi skrendantys į Vilnių, gale.

Lėktuve skamba „Boney M“ muzika. Dainuojama apie Rasputiną, liaudies žmogų, ir jo aferas su cariene („Ra, Ra, Rasputin, lover of the Russian queen“). Taip pat apie jo nepaprastą draugystę su žydais. Pirmą kartą ansamblį išgirdau 1979 metais Italijoje. Šioje šalyje buvo išleista ir jų kasė. Deja, jis nebuvo įsileistas į JAV. Taigi, šios muzikos mes klausėmės pusantros ar dvi valandas. Tiek truko kelionė lėktuvu į Vilnių.

Lėktuvo salonas apleistas, nuskuręs. Prie staliuko sėdėme: Virginija Lapie, dr. Byla ir aš. Kalbamės, geriame konjaką, švenčiam, kad jau pagaliau tiesiai į Vilnių, iš vaisiams skirtų plastikinių stiklų (juos buvo pasiėmusi Virginija), juokaujame, ar šis apskuręs lėktuvas pasieks Vilnių. Mus pavaišina obuolių sulčių popieriniuose puoduose.

Pagaliau leidžiamės Vilniaus oro uoste. Neramu, nes nežinome, kas laukia ir ar laukia, kas bus toliau ar kaip ir iki šiol mus lydės žmogaus nuvertinimo jausmas... Šaltas karas paliko savo pėdsakus. Man ir Virginijai pirmas apsilankymas tėvų krašte.

Iš ankščiau Lietuvoje apsilankiusių žmonių girdėjome apie sekimus, ypač atvykusių iš užsienio lietuvių. Kaip mes perspėdavome pas mus, Amerikoje, besilankančius apie galimą šnipinėjimą, taip jie dabar perspėjo mus. Kai kurie pažįstami artistai, rašytojai ir gimines iš Lietuvos įspėdavo ir patardavo, kaip elgtis. Dabar, po tiek metų, atskleidžiami faktai, kad tiek mes, tiek jie, gyvenę Lietuvoje, buvome teisūs.

Atvykę į skurdžiai atrodantį Vilniaus oro uostą, dar kartą turėjome pereiti muitinę, dar kartą tikrino, ar nevežame kontrabandos iš tos praeikties Amerikos. Kad tik nebūtų per daug lauktuvių mūsų giminaičiams, juk Sovietų Sąjungoje visa ko yra sociai. Iš-

jusius iš oro uosto mus pasitiko minia žmonių, giminių: su gelėmis, šampanu, saldainiais, šortais.

Pirmos kelionės metu prie Vilniaus oro uosto susipažinau tik su Vilniuje gyvenančiais giminačiais, su tikru pusbroliu Kęstutiu Kilikevičiumi, jo žmona Teodora ir vaikais Mindaugu ir Jurga. Apie kitus žinojau, bet per karą ir sovietų okupaciją ryšiai buvo nutrūkę. Pasitiko ir dr. Metys, dr. Vitalija ir jų sūnus dr. Kęstutis Vitkus. Laukė ankščiau apsilankę Čikagoje Jurgis ir Zoselė Gaizauskai.

Sulipome į mūsų laukiantį autobusą ir nuvyžiavome į „pirmos klasės“ užsieniečiams skirtą viešbutį „Gintaras“. Kambariai skurdūs, vonios nėra, dušai be jokių užuolaidų, tualetų grindimis bėga vanduo. Pasijuokė su Virginija, bandydamas įsivaizduoti, kaip atrodo antros ar trečios klasės viešbutiai. Greitai užplodo gimines, mūsų mažame kambaryje nebeliko vietos apsisukti. Virginijos giminių apie 20, mano — trys. Ji nesėdėjo atidaryti lagaminų, ir jau saujomis viską grabiast, stumdėsi, o aš su savo gimine trumpai pasikalbėjau apie planus dvokiančiame tualete. Dar buvo atvykęs vienas ponas, paklausė, ar čia gyvena draugė Šlutienė (kokia aš jai draugė, pagalvojau), ir pasiėmė, ar neturiu atvežusi jai laiško. Mane tik šaltas prakaitas išpylė. Nežinojau nė to žmogaus pavardės, iš kurio tą laišką „tūrėjau“ atvežti. Ne veltui prieš... išskrendantysititikau su Lietuvos konsulu Čikagoje Petru Dauzvardžiu. Jis ir išėjo, jog gali būti tokių susitikimų. Patarė elgtis atsargiai, ypač su svetimaisiais ir net su giminėmis, mažai pažįstamais. Kadangi nežinojome, kas jie yra ir kokia jų pasikirtis, nes, pildant vizas, reikėjo pranešti giminių Lietuvoje koordinatas. Net patarė perrašyti telefono knygtę, kurioje turėjau nemažai JAV aplankiusių svečių iš okupuotos Lietuvos adresų, su kuriais norėjau Lietuvoje susitikti.

Pirmos kelionės metu turėjau atlikti vieną uždavinį: nuvežti pinigų disidentui, pabėgusio į Ameriką, Aloyzo Jurgio žmonai. Ji gyveno Žirmūnuose. Teko valgyti Žirmūnų restorane, tad turėjau progą gerai išidėmėti kelią. Kitos dienos popietę pati viena pabandžiau nuvažiuoti į Žirmūnus. Paėjusi keletą gatvių nuo viešbučio, įlipau į taksį ir nuvažiuavau prie Žirmūnų restorano. Restorane išgeriau kavos, suvalgiau pyragėlį, norėdama praleisti laiką ir apgalvoti tolesnius savo žingsnius, o kinkos drebėjo. Iš restorano išėjau pėstute. Ečiau į kiemus, ieškodama man reikalingo namo numerio. Vis apsižvalgydavau, ar kas nors neseka iš paskos. Pagaliau suradau

daugiatubį namą, kurio ieškojau. Prie namo įėjimo sėdėjo trys pagyvenusios rusės moterys, galvas apsiūsiusios baltomis skarelėmis. Išgirdau jas tarpusavyje besišnabzdant: milicija, milicija. Pamaniau, kad jos mane palaikė esant milicininke, nes buvau apsiūngusi šviesiu ilgą lietpalčiu, kaip filmuose rodo. Įėjau į namą, užlipau į trečią ar ketvirtą aukštą, pasibeldžiau, tačiau niekas neatsiliepė ir niekas durų neatidarė. Nulipusi žemyn, bandžiau pasikalbėti su tomis moterimis, tačiau nieko neišėjo. Pro pirmo aukšto langą išgirdau vos vos girdimą balsą. Moteris klausė mane, ko aš ieškau. Atsakiau, kad Marijos Jurgutienės. Moteris pasakė, kad rytą Marijos bute buvo krata. Grįžau į viešbutį gerokai išsigandusi, bet gerai pakulniau.

Kitą rytą Marija mane laukė prie „Gintaro“ viešbučio. Tą dieną mes rengėmės kelionei į Kauną. Apie Marijos pasirodymą man pranešė geras mano pažįstamas muzikas Feliksas Bajoras, kuris lankėsi pas seserį Aldoną Čikagoje 1979 metais. Ją aptapzinu iš nuotraukos, kurią parodė Jurgutis prieš kelionę. Išėjome pasi-vaikščioti į šalia geležinkelio stoties esantį parką. Ten aš jai perdaviau pinigų, įdėtus į cigarečių pakelį. Išsiskyrėme. Kitą rytą ji vėl mane laukė. Gražino man pinigų. Sakėsi bijanti naujos kratos. Tąkart susipažinau ir su Aloyzo ir Marijos dukra Daina. Jurgutienė nušiekundė, kad pašalinta iš darbo, jai ir dukrai labai sunku. Dažnai kviečia apsilankinėjimui ir tardymui. Jas išlaiko jos sesuo.

Vieną dieną mums suorganizavo ekskursiją po Vilnių. Pirmiausia turėjome sustoti ir aplankyti Lenino paminklą (Lenino, dabar Lukiškių aikštėje). Kai kas iš mūsų praėjo me atsukę paminklinių nugaras. Ar gidė tai pastebėjo, ar ne, mums buvo nesvarbu. Kitą dieną, po pusryčių, išvėžė į Kauną. Pravažiuojant Elektrėnų, gidė su pasididžiavimu aiškino apie naujai pastatytą miestelį, kuriame nėra bažnyčios. Keletas šūktelėjo: „Ar tai pasididžiavimas?“

Greta manęs autobuse sėdėjo Virginijos pusseserė iš Skapiškio, iš kur kiles ir mano tėtis. Kadangi mūsų grupė buvo maža, leido giminėms kartu važiuoti. Virginijos tėvai irgi kilę nuo Šetėkšnos upės, kurios vėtrios pusėje — Kupiškio apskritys, o kitoje — Rokiškio. Pasikalbėjome, sakėsi pažįstanti daug Vilnių, o aš — Vilimaitė. Sakė draugaujanti su viena Janina Vilimaitė-Baršiene, galbūt, mano giminaite. Kadangi buvome iš anksto išpėti, kad autobusuose yra įrengta klausymosi aparatura, buvau atsargi. Daviau savo adresą, o už keletos savaitės gavau registruotą laišką su savo penkių mėnesių — vežimėlyje ir su čiulptuku burnoje — nuotrauka. Tokią pačią nuotrauką aš turėjau. Taip ir susipažinome su mūsų pradingusiomis giminėmis, su kuriais ryšys buvo nutrūkęs per sovietizaciją.

Atsiradome Kaune, ten mūsų laukė buvusio vyro pusseserė Irena Petrauskienė, dukra ir anūkė, brolis Povilas, pamotė ir kiti giminačiai. Kaune aplankėme du muziejus: Čiurlionio ir Vilnių, pavalgėme viename viešbučio restorane. Trumpam nuvežė prie Kauno pilies griuvėsių, šiek tiek pasivaikščiojome. Kadangi ten buvo ligoninė, trumpai pasikalbėjome su vaikščiojančiais pacientais ir grįžome į Vilnių. „Gintaro“ viešbutyje vyko remontas, bet nesimato, kad kas dirbtų, valgykla buvo uždaryta.

SKELBIMAI

ELEKTROS
VEDIMAI – PATAISYMAI
Turio Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė
S. Kone kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 581-8854

Kalame visų rūšių „sidings“,
„soffits“, įdedame
lietvamzdžius (gutters) ir
dengiame stogus. Skambinti
Romui tel. 630-774-1025.

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews.
No exp. necessary. Will train. Must
have valid driver's license and trans-
portation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

Reikalingas vairuotojas.
Turėti CDL. Kreiptis:
708-354-2678.

Legali imigracija į
Kanadą. Skambinti
Rimai tel. 708-218-0161.

PARKFIELD FORD
* Jums reikia naujo ar naudoto automobilio, van'o,
sunkvežimio, sporto utility vehicle? Žmonės kalbami?
* Neturite kredito istorijos? * Nėkalbete angliai?
Ne problem! Vairuoti automobilį galite jau šiandien! Primate visus pareikštus
kreditus gauti. Taip pat sutvarkome finansavimą, neširdint kreditų istorijas.
Nepareikšite šios progos! Užskirkite pas mus:
11400 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60655
Tel. 773-239-7900, fax 773-239-9296
E-mail: pparkfield@aol.com ir pasikalbėkite su
ASTA FIELER
Certified Auto Sales Consultant

Pusryčius valgėme traukinių stotyje, ten gamino labai skanius obuolių blynėlius. Pietus valgyti veždavo kitur. Gimines galėjo prie mūsų valgant prisijungti, jiems sumomėdavom už maistą. Šitaip galėjome su jais praleisti šiek tiek laiko, kurio turėjome labai mažai.

1979 m. Amerikoje lankėsi rekonstrukcinės mikrochirurgijos skyriaus steigėjas: žymus chirurgas prof. dr. Metys Vitkus. Jo kelionė buvo plati: aplankė kitose Amerikos valstijose dirbantius chirurgus, jų tarpe ir dr. de Bakę, kuris ir iškviė dr. Vitkų. Su dr. Vitkumi susipažinau Čikagoje „Lietuviai televizijoje“ pikiarke. Jis buvo apsiėjęs pas gimines Žebrauskus. Kitą dieną nusivėžiau jį į ligoninę, kurioje aš dirbau, viską aprodžiau. Jis turėjo progos praleisti joje visą dieną, susipažinti su ligoninės chirurgais.

Susitikome viešbutyje, kur mes buvome apgyvendinti. Apvažinėjome idomesnes Vilniaus miesto vietas. Aplankėme buvusiamie vienuolyne, apleistame pastate atidarytą Saپیgos ligoninę, susipažinau su vyriausiuoju gydytoju, nepamenu jo pavardės. Išlydėdamas jis rimtai man pirštu parodė į kalnelį. Jis sakė, kad tame kalnelyje yra sleptuvė apsisaugoti nuo amerikiečių bombų, kai atskris bombarduoti Lietuvą.

Viešbutyje prie lifto visą laiką sėdėjo vyrai, jie skaitė laikraščius ir stebėjo, kas įeina ir kas išeina. Susitarėme, kad Vitkus mane paims kitą rytą 7 val. Po pietų važiuavome į ekskursiją. Mano kolegė lietuvaite Virginija Lapie, mūsų ligoninės medicinos seserų mokyklos direktorė, norėjo važiuoti kartu, bet nutarėme, jog bus saugiau, jeigu ir Raudonojo Kryžiaus ligoninė važiuosiu viena. Dviese mes galėjome sudaryti papildomų problemų. Toje ligoninėje buvo rekonstrukcinės mikrochirurgijos

GREIT PARDUODA

RE/MAX
REALTORS
OFFICE (773) 585-9888
HOME (708) 425-7180
FAX (708) 585-4818

RIMAS LSTANKUS

- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

DANUTĖ MAYER
Dirba naujoje įstaigoje. Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiestuose, kreipkitės į DANUTĖ MAYER. Ji profesionaliai, sąžiningai ir asmeniškai patarė. Nuosavybių įkainavimas veltui.

Moteris ieško darbo: darbšti, sąžininga, susikalba angliai, vairuoja automobilį. Gali prižiūrėti senelius ir gyventi kartu. Turi patyrimo: slaugyti, virti, siūti, kirpti plaukus, masažuoti. Geros rekomendacijos. Darbas gali būti bet kurioje valstyje. Skambinti Daival, tel. 1-614-662-7922. mayer

Reikalingas vairuotojas.
Turėti CDL. Kreiptis:
708-354-2678.

Legali imigracija į
Kanadą. Skambinti
Rimai tel. 708-218-0161.

PARKFIELD FORD
* Jums reikia naujo ar naudoto automobilio, van'o,
sunkvežimio, sporto utility vehicle? Žmonės kalbami?
* Neturite kredito istorijos? * Nėkalbete angliai?
Ne problem! Vairuoti automobilį galite jau šiandien! Primate visus pareikštus
kreditus gauti. Taip pat sutvarkome finansavimą, neširdint kreditų istorijas.
Nepareikšite šios progos! Užskirkite pas mus:
11400 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60655
Tel. 773-239-7900, fax 773-239-9296
E-mail: pparkfield@aol.com ir pasikalbėkite su
ASTA FIELER
Certified Auto Sales Consultant

operacinis skyrius. Vaziuojant automobiliumi, Vitkus mane įspėjo, kad jis nepraše leidimo svečiui, o turėti jį reikia. „Eisime pro užpakalines ligoninės duris, lipsime laiptais iki penkto aukšto“, — pasakė Metys. Paskui, pasidžirėjęs į mane, pasakė: „Kad galėčiau tave pakeisti, jog neatrodytumė kaip amerikone“.

Laiptinėje vyko remontas. Dirbo trys moterys aukštais, apdulėjusiais ir nudėvėtais batais, apdriskusiais ir purviniais sijonais, išstamptais, skylėtais megztiniais, galvas apsigobusius dulktėmis skaramomis. Veidai purvini, dulketi. Žiūredama į jas negalėjau pasakyti jų moterų amžiaus. „Labą rytą“ — pasveikinau moterį su cemento plokšte vienoje rankoje, kita ranka tepantią cementą ant sienos, pasilpusią ant tarp dviejų kopėčių ištiesios lentos. Tas vaizdas man — kaip per širdį. Labai norėjau nupaveiksluoti jas, tačiau jausmai neleido dar labiau tų moterų pažeminti. Ilgai į jas žiūrėti negalėjau. Į galvą atėjo mintis: kuo gi jos nusikalto? Argi tai lygybė? Amerikoje tuo metu feminizmo kovoją už lygias savo teises. Sovietų okupuotoje Lietuvoje jau seniai buvo lygybė. Pagalvojau, ką darytų amerikietės, jeigu joms reiktų dirbti tokiomis sąlygomis: visą dieną kvėpuoti cemento dulkmėmis ir ištiesiom rankom taip sunkiai dirbti? Kaip gerai būtų turėti nors keletą nuotraukų, kad galėčiau parodyti, kas yra tikrai moteriai sunkus darbas už keletą rublių.

Persirengiau eiti į operacinę. Apsiaviau aukštus juodus guminius batus. Tokių mes Amerikoje nedėvime. Kojos atrodė kaip zvejo, įbrudusio į baltą. Vitkus pasidžiaugė, jog operacinėje įrengta nauja, moderni šviesa. Sakėsi pato vaziavęs į Maskvą reikalauti tų įrengimų.

(Nukelta į 5 psl.)

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

PRIEŠ ABSURDĄ

Vilniaus universiteto rektorius R. Pavilionis prieš keletą mėnesių liūdnai pragaršėjo bandydamas prikergti lietuviams išeiviams „Prostituta Magna“ titulą. Dabar rektorius Pavilionis vėl pragaršėjo Vilniuje, „Veido“ žurnalui atskleidus jo finansines machinacijas.

„Veido“ birželio 21 d., Nr. 24 laidoje yra straipsnis „Prieš absurdą“. Tai atliepia į tuo pačiu vardu pavadintą Pavilionio knygą. Pasirodo, kad knygos autorius gyvenime yra ne prieš, bet už ekonominį absurdą. „Veido“ korespondentas susidomėjo iš kur Vilniaus universitete staiga atsirado keletas naujų automobilių. Korespondentas smulkiai aprašo savo vargus, bandant sužinoti, kiek būtent naujų automobilių buvo pirkti ir kas jais važinėja. Universiteto reikalų valdytojas iš pradžių tvirtino, kad universitetas pirko tik du naujus ir vieną padėvėtą automobilį, bet vėliau, atmintinai „prašviesėjus“, pripažino, kad šiuos automobilius, du „Hyundai“ ir vieną „Audi“, pirko universiteto administracija, o fakultetai pirko dar keletą mašinų.

Naujų automobilių pirkimą universitetas motyvavo labai paprastai: universitetas turi autonomiją, tad lėšas naudoja, kaip nori ir perka, ką nori. Bet tuo patiu metu R. Pavilionis dėstė, kad pinigų nėra nei šildymui, nei ryšių paslaugoms, nėra už ką pirkti knygų, nei kompiuterių. Pats Pavilionis vedė studentus į gatves ne studijuoti, o streikuoti ir reikalauti daugiau lėšų.

Automobilių pirkimo mechanizmas irgi yra įdomus. Prieš kurį laiką rektorius R. Pavilionis pardavė Vilniaus universitetui savo padėvėtą automobilį „Hyundai“ (VAZ 2104) už tuomet neręgtą kainą 15,000 litų. Perna universitetas automobilį (VAZ 21093), kuriuo dabar važinėja Pavilionis, pirko už 17,000 litų, nors jo kaina rinkoje 1988 metais buvo tik 10,000 litų. Kodėl taip? Mat vadovybė pirko iš „savų“, kodėl jų nepamaloninti keliais tūkstančiais?

Dar įdomesnė yra „Prieš absurdą“ kovotojo buto istorija. Paašikėjo, kad rektorius R. Pavilionis savo penkių kambarių butą prestižinėje Čiurlionio gatvėje privatizavo beveik veltui — už 800 litų. Tai buvo seniau, bet dabar butui prireikė remonto, prakiuro stogas. Nieko nebūtų keista, jei gyventojai būtų susimėtę pinigų ir suremontavę stogą. Tačiau R. Pavilionis visą šią finansinę naštą kilniai perkėlė ant universiteto pečių. Stogo pataisymas universitetui kainavo apie 400,000 litų. Kodėl tiek daug? Atrodo, kad meistrai buvo perimti įkvėpimo, užuot palėpęs, virš Pavilionio buto atsirado naujas mansardinis aukštas, pakeisti kambariai, įstatyta 30 naujų langų... Kaip tas naujas aukštas bus panaudotas, dar nėra aišku, universiteto darbuotojų nuomone, įstatymiskai rektorius gali pretenduoti į visą ar dalį šio aukšto. O gal ir nepretenduos. Atrodo, kad rektorius R. Pavilionis, nors ir nuvilęs pereituose rinkimuose, vėl kelia sparnus į aukštąją politiką. „Veido“ žiniomis, Naujosios sąjungos (Artūro Paulausko) partijos būsimų kandidatų į Seimą sąrašą pirmajame dešimtuke įrašyta R. Pavilionio pavardė.

Rimvydas Šidrys, M.D.
Streator, IL

NORIU IŠLIKTI PATRIOTU

Visuomet galvojau, kad esu didis Lietuvos patriotas. Perskaitys Z. Juškevičienės laišką „Politinės partijos jungiasi ir skelbia naujos politikos pradžia“, savo patriotizmu suabejojau ir nutariau peržvelgti, kuriais gerimais aš mėgaujuosi.

Lietuvoje, susilaukus svečių, tėvas padėdavo arbatinį „samavara“ ant apakito stalo. Nežinau, ar geriam rusišką „čaj“, ar kinietišką „dcha“, bet knygos autorius gyvenime yra ne prieš, bet už ekonominį absurdą. „Veido“ korespondentas susidomėjo iš kur Vilniaus universitete staiga atsirado keletas naujų automobilių. Korespondentas smulkiai aprašo savo vargus, bandant sužinoti, kiek būtent naujų automobilių buvo pirkti ir kas jais važinėja. Universiteto reikalų valdytojas iš pradžių tvirtino, kad universitetas pirko tik du naujus ir vieną padėvėtą automobilį, bet vėliau, atmintinai „prašviesėjus“, pripažino, kad šiuos automobilius, du „Hyundai“ ir vieną „Audi“, pirko universiteto administracija, o fakultetai pirko dar keletą mašinų.

Peržiūrėjus savo gerimų mėgavimus, aiškiai liudija tautinio sąmoningumo stoka. Man dar blogiau, negu minėtiems politikams Z. Juškevičienės laiške. Man švietia ne tik Rytų politikos žvaigždė, bet ir Vakarų, gal ir Pietų.

Kadangi noriu išlikti lietuvių patriotu, keičiu man įprastus gerimų poreikius. Nusipirkaui didesni kiekį Utenos alaus ir kantriai laukiu Kalnapilio alaus.

Dieve, duok sveikatos!

Jonas J. Kaunas

Downers Grove, IL

„PARA BELLUM“

„Draugo“ 2000.VI.6 dienos laidoje randame erudiciją dvelkiantį Algirdo V. Kanaukos straipsnį „Atsakymas į SI VIS PACEM“. Čia jis kolegiskai kritikuoja Andriaus Konickio straipsnį.

Kaip matome, jie abu pasisako už pacifizmą, tačiau jų

nuomonės nesutampa. Tai kai išlaikyti jie nurodo du skirtingus kelius.

Algirdas Kanauka Andriaus Konickio rašinyje įvelgia tokią tezę: jei atleisime iš pareigų visus karius ir karininkus — pasaulyje nebebus karų.

Šiai utopiškai sugestijai A. Kanauka nepritaria ir todėl jo klausia: ar išvengtume gaisrų, jeigu panaikintume ugniagesių profesiją? Arba: jei nebebutų gydytojų, ar dingtų ligos?

Jis A. Konickiui kolegiskai pataria: „Jei nori taikos, tai sugebėk ją apginti!“ Sena lotynų patarlė moko: „Para Bellum!“

Stebint šią akademišką diskusiją, įdomu, kaip dabar atsilieps Andrius Konickis. O Algirdui Kanaukai nuosirdžiai linkima periodinėje spaudoje savo plačiai ir giliai mintimi dažniau apsiereikšti!

Kun. dr. Eugenius Gerulis
Pasadena, FL

LIETUVIŠKOS SPAUDOS MYLĖTOJAI

Lietuvoje esantis Valstybinis spaudos, radijo ir televizijos fondas neremia kultūros istorijos leidinio „Suvalkija“. Be paramos svarbus žurnalas negali išsilaikyti. Kas galite, malonkute paremti ir prenuruoti. Žurnalo redakcija kreipėsi į mane, todėl kreipiuosi į geros valios lietuvius.

Etnokultūros istorijos leidinys „Suvalkija“. Steigėjas Prano Vaitaicius draugija. Vyr. redaktorius Zenius Sileris, Vytauto g. 32, LT-4520 Marijampolė, Lietuva (Lithuania). Žurnalas leidžiamas kas trys mėnesiai. Užsienio lietuviams metinė prenumerata 30 dolerių. 1999 metų nr. 6-tas (20) didelio formato, gerame popieriuje, iliustruotas, per 80 puslapių. Algirdas Gustaitis
Los Angeles, CA

ANAIŠ LAIKAIS PRO MANO AKIS

(Atkelta iš 3 psl.)

Motyvavęs tuo, kad prisioiti pirštai ar ranka leidžia žmogui vėl sugrįžti į darbą, o darbingi žmonės, žinia, Sovietų Sąjungoje yra reikalingi.

O pati ligoninė, gan sena, viena iš seniausių Vilniuje, nelabai matyti iš gatvės, reikia įeiti iš kiemo. Lovos įrangą, kaip buvo prieš karą, taip ir paliko. Palatos didelės, guļio po 10 arba daugiau pacientų. Kas gulėjo, kas sėdėjo ant lovų. Buvo apseivilkė ne ligoniams pritaikyta spranga, bet savus drabužius. Liūdni, prisilegti veidai žvalgėsi į atėjusius. Ta ligoninė nelabai pasikeitusi ir dabar. Dabar pradėjo dėti naujus langus, nes šaltomis žiemomis vėjas siaučia. Kambariai menkai šildomi.

Tos penkios dienos prabėgo greitai, vos spėjome priprasti prie laiko pasikeitimo. Laikas grįžti namo. Atsivėikino, atsibūciavo. Žmonės apsiadaro, vaizdas nekoks. Perejom per pasų kontrolę, peržiūrėjo mūsų daiktus ir nuėjo į laukiantį transportą, kurį nuvežė prie lektuvo.

Atsiradome Maskvoje tamsejant. Išvažiavome į trumpą ekskursiją, neaplenkiant ir dolerius, kur jie norėjo, kad paliktumėm dolerių. Žinojo, kad lagaminai grįžta tušti, bet ir kisenės ištuštėjo. Vieni pirko, kiti nepirko, bet aptiureti jų produktus buvo įdomu.

Kitą rytą po pusryčių — vėl ekskursija, lankėme jų parinktą įtymiausią vietą Lenino mauzoliejų. Tą šaltą dieną dieną prie mauzoliejaus stovėjo ilgiausia eilė žmonių. Pagaivėjau: ar tie žmonės stovi čia iš smalsumo, ar iš pagarbos ir pareigos, norėdami

atsidėkoti sovietinės sistemos tėvui? Mane labiau domino tuo metu aikštėje dirbę darbininkai, tiesę kažkokias vielas. Dėmesį traukė ta viela laikinčių šešių žmonių kolektyvas. Jie visi stovėjo vietoje ratuku, susikaupę, abiem rankom laikydami, sunkiai sveriantį vielos ritinį. Kai viela pradėjo leisti žemyn, vyrai pradėjo eiti ratukų ir dešinė. Kai buvo pasakyta stop, sustojo, ir vėl laukė ženklo. Iki galo visko pamatyti nepavyko, reikėjo lipni į autobusą ir važiuoti į Ermitažą, kur eksponuojami iš visų okupuotų šalių pavogti paveikslai. Gidė, kiek įmanydama, gyrė Sovietų Sąjungos talentus.

Šalia mūsų autobuso, netikėtai sustojo žmonių ekuksija iš Vilkaviškio. Pasirėikimiai buvo šalti — vilkaviškietiai, visi suprantama, bijojo kalbėtis su mumis. Palinkėjome geros kelionės vieni kitiems, ir mūsų keliai išsiskyrė. Iš visos sąjungos sukiuzusiais, šalia kariuomenės spalva nudaitytais autobusus vežami pavergti žmonės apsišviesti „Motinos Maskvos“ sostinėje. Yra daug ką pamatyti Maskvoje, miestas įdomus, pilnas sugadintos praeities istorijos. Pagrė samovaruose virtos arbatos, pavalgę vidutiniškai paruoštą vakarienę, nuėjome miegoti.

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
(773) 847-7747

Stephen M. Oksas, President

Patarnaujame Čikagos ir Apiešinių Lietuvos Daugiau Kaip 95 Metus.

* Restauruodami Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytenio motorizuotojo pėstininkų bataliono „Geležinis vilkas“ patalpas, statybininkai po keturias tūkst. sluoksnius aptiko tris naujas freskas. Prieš du mėnesius ant tos pačios salės priešingos sienos taip pat buvo rastos trys fres-

kos su Rusijos kunigaikščių atvaizdais. Nė viena freska nėra datuota, nežinomas jų autorius, tačiau jos pakankamai gerai išsilaikiosios. Kaip teigia kultūros paveldo specialistai, jos galėtų būti vietinio saraše, kaip turinčios istorinę ir architektūrinę reikšmę. (Elta)

A. † A.

REGINAI SRIUBIENEI

apleidus šią žemėlį, nuosirdžiai užjaučiame jos vyrą BALĮ SŪNŲ ir DUKRĄ, seserį ANGELE KARNIENĘ, pusseseres JANINĄ VIENUŽIENĘ ir LAIMĄ VITKAUSKIENĘ.

Birutė Preikštienė

Regina Snarskienė

Birutė Kožienė

Mielai Sesei, valdybos sekretorei ir visų darbų talkininkei ELENAI BALTRUŠAITIENEI

negrįžtamai išėjus į Amžinuosius Namus, giliai užjaučiame dukras: BIRUTĘ, MILDĄ, RUSNĘ ir EGLĘ su šeimomis bei sesutę REGINĄ ir jos šeimą.

Detroito Lietuvos Dukterys

14c/min
TIEVIV
TELEFONO KOLEKLES
\$5 CARD = 27 MIN
\$10 CARD = 72 MIN
NEW WORLD CLUB COMMUNICATIONS, INC.
2248 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO, IL 60622
TEL: 773-342-7382
CELLULAR: 773-251-5822

BRIGHTON PARKO LIETUVIŲ NAMŲ SAVININKŲ DRAUGIJA
Jau aštuonioliktą kartą ruošia savo metinį festivalį ant Western Avenue žolyno tarp 47 ir 49 gatvių
š. m. LIEPOS 7, 8 ir 9 dienomis, t.y. penktadienį 5 val.p.p. — 10 val. vakaro; šestadienį ir sekmadienį 12 val. — 10 val. vakaro.
Visus linkams Algimantas Baniškis su savo orkestru šestadienį ir sekmadienį 2 val. p.p. — 6 val. vakaro. Bus įvairaus lietuviško maisto ir alaus. Patariama atsiinešti sulankstomas vasarines kėdes.
Šių metų festivalį remia:
• City of Chicago
• Fantasy Amusements
• TCF Bank
• Marquette Bank
• American Airlines.
Dėl smulkesnės informacijos skambinkite 773-847-0864.

DRAUGAS, 2000 m. liepos 7 d., penktadienis

5

A. † A. ELENA POVILAITIENĖ VAIČAITYTĖ

Mirė 2000 m. liepos 3 d. 12:45 val. p.p., sulaukusi 82 metų.

Gyveno Čikagoje, Marquette Parko apylinkėje. Gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 51 metus.

Nuliūdę liko daug sūnėnų ir dukterėčių.

Velionė buvo žmona a.a. Jurgio.

A.a. Elena buvo pašarvota liepos 5 d. Petkus Marquette laidojimo namuose. Laidotuvės įvyko liepos 6 d. po 9:30 val. šv. Mišių už jos sielą šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje. A.a. Elena buvo palaidota šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę giminės.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

VIENERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS A. † A.

BARBARA BLINSTRUBIENE

Jau sukako vieneri metai, kai 1999 m. liepos 7 d. mirė mūsų mylima Mamytė, Močiutė, Uošvė ir Sesuo.

Šv. Mišios už jos Vėlę bus atšaujamoms sekmadienį, liepos 9 d. 10:30 val. ryto šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje.

Prašome artimuosius prisiminti mūsų brangią Mamytę maldose.

Liūdinčios dukros: Severina Jušienė, Daiva Panarienė su šeimomis

A. † A. ELENAI BALTRUŠAITIENEI

amžiams mus apleidusiai, jos seserį, mūsų valdybos narę REGINĄ DUOBIENĘ ir dukteris BIRUTĘ BUBLIENĘ, MILDĄ MOSS, RUSNĘ KASPUTIENĘ ir EGLĘ ŠUKIENĘ bei visus artimuosius nuosirdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Lietuvos Dukterų, Juno Beach, Florida, skyrius

PADĖKA A. † A. JONAS DAINAUSKAS 1904 — 2000

Mirė 2000 m. gegužės 27 d. Čikagoje. Palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse birželio 2 d.

Sunku rasti tinkamus žodžius padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie tėtis išlydėjimo į Amžinybę.

Pirmiausia norėtumėm padėkoti Tėvui J. Vaišniui, SJ, už leidimą pašarvoti Jaunimo centre ir visiems trims koncelebrantams: kun. J. Vaišniui, prel. Ignui Urbonui ir kun. Jonui Duobai, MIC.

Taip pat labai ačiū dr. Jonui Račkauskui už suplanavimą visų ceramonijų, visiems skautams ir skautams akademikams už šių planų įvykdymą. Buvo labai gražiai pravesta garbės sargyba prie karsto. Dar kartą labai ačiū visiems skautams.

Dėkojame solistei Genei Bigenytei už giesmes ir visiems trylikai kalbėtojui, kurie buvo arti prie tėtis širdies ir jam svarbių dalykų.

Didelis ačiū muz. Algiui Zaborui ir solistui Vaelovui Momkui už muziką ir giesmes per šv. Mišias.

Taip pat labai ačiū visiems, kurie vietoje gėlių aukojo tėtis brangiausiom organizacijom — Vydūno fondui ir Lituanistikos tyrimų ir studijų centrui.

Dėkui visiems, kurie užsakė Mišias, novenas, meldžiasi ir tebesimeldžia už tėtis sielą.

Ačiū visiems tėtis giminėms, pažįstamiems ir draugams, kurie mums padėjo pergyventi šias liūdnas dienas ir bandė jas mums palengvinti.

Mes visi žinome, kad toks žmogus, kaip Jonas Dainauskas, tikrai vieną kartą per šimtmetį pasitaiko ir dedame viltis, kad visi atsimsinsime tą, kas buvo svarbiausia — Ad Meliore! — kad teisybė ir lietuviybė eina pirma viso kito.

fil. Rimas ir fil. Jūratė Dainauskai

Jūratė ir Juozas Jakubonis-Jacobs

ir visi liūdinčios anūkai ir proanūkė

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Knygos apie kompozitorių Vladą Jakuboną pristatymo popietėje kalbėjosi šią knygą apibūdines muz. Faustas Strolia (dešinėje), dirigentas Jurgis Lampsatis (kaireje) ir svečias iš Klaipėdos dr. Algis Zaboras.

Nuotr. E. Šulaičio

Pasaulio lietuvių centro gegužinė vyks liepos 9 d. 12 val. centro sodelyje. Programoje – linksma muzika, daina, gal ir šokis, skanus maistas, linksmi draugai ir pažįstami. Atvykite – pabendrausime ir tuo pačiu paremsime lietuvišką centrą. Gegužinę rengia PLC renginių komitetas.

Muziejai

Žiniasklaidos muziejuje (Museum of Broadcast Communications, 78 E. Washington) pasakojama Čikagos radijo ir televizijos vystymosi istorija. Muziejus veikia pirmadieniais-šeštadieniais nuo 10 val.r. iki 4:30 val.p.p., sekmadieniais – nuo 12 val. iki 5 val.p.p. Įėjimas – nemokamas. Informacija tel. 312-629-6000.

BALTIJOS ŠALIŲ PARODA – BALZEKO MUZIEJUJE

Pirmą kartą visų trijų Baltijos šalių – Estijos, Latvijos, Lietuvos – šiuolaikinio meno paroda lankosi Amerikoje ir šiuo metu yra Čikagoje. Parodos atidarymas įvyks Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, penktadienį, liepos 21 dieną, 6 valandą vakaro. Paroda veiks iki rugpjūčio 11 d.

Pirmiausia ši paroda buvo eksponuojama National Arts Club New Yorke, vėliau – International Monetary Fund Gallery Amerikos sostinėje Vašingtone, o galiausiai – Chicago Symphony Center, kur ji buvo rodoma tik vieną dieną. Parodoje eksponuojami šešiasdešimt septyni keturiasdešimt trijų menininkų darbai, sukurti prieš ir po nepriklausomybės atstatymo visose trijose Baltijos šalyse.

Baltijos šalių meno parodos iniciatoriai yra U.S. Baltic Fund vadovas Hamid Ladjevardi ir U.S.-Baltic Foundation. Koordinuojant parodą padėjo Latvijos menininkų sąjunga. Lietuvos meno projektu studija. Estijos šiuolaikinio meno centras ir kiekvienos iš trijų Baltijos šalių Kultūros ministerijos.

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje džiaugiasi, galedamas pratesti parodos viešėjimo laiką Čikagoje. Meno žinovams ir mylėtojams tai taip pat puiki proga įsigyti šiuolaikinio Baltijos šalių meno. Visos lėšos už parduotus paveikslus bus atiduodamos menininkams. Parodos metu taip pat bus pardavinėjamas spalvotas parodos katalogas. Lėšos, surinktos pardavus šį katalogą, bus skiriamos devyniems vaikų namams ir vaikų ligoninėms Baltijos šalyse.

Daugiau informacijos teiraukitės, skambindami Sigitai Balzekienei tel. 630-986-8613.

Amerikiečiai yra susirūpinę informacija, kuri patenka skaitytojams apie įvairių žmogaus skiepijimo paruošimus ir su tuo susijusiais pavojais žmogaus gyvybei. Apie šiuos eksperimentus bus pareikštas oficialus pareiškimas, kuris bus perskaitytas šį šeštadienį, liepos 8 d., 12 val. Hyatt Regency viešbutyje (O'Hare Airport, Chicago, IL). Konferenciją rengia The American Bioethics Advisory komisija, kuri buvo įkurta, kad apgintų žmogų prieš negailestingus medicininių tyrimų rezultatus.

LIETUVOS PREZ. V. ADAMKUS LANKYSIS ČIKAGOJE

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus šiais metais dalyvaus Čikagoje rengiamame „Chicago Humanities Festival“. 2000 m. rugsėjo 9 d., 1 val. popiet prezidentas kalbės Northwestern universiteto Teisės fakulteto Thorne auditorijoje (Law School's Thorne Auditorium), 375 East Chicago Avenue. Paskaitos tema bus gamtos apsauga ir kokia yra besivystančiose šalyse, tokiose, kaip Lietuva.

Organizuoti šį renginį „Chicago Humanities Festival“ rengėjams padėjo Lietuvos Respublikos ambasada Vašingtone, Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje ir Balzeko Lietuvių kultūros muziejus Čikagoje. Paskaitoje bus galima apsilankyti nemokamai, tačiau reikalinga išankstinė registracija. Tai galima atlikti telefonu: 312-661-1028 ext. 22.

Daugiau apie kitus „Chicago Humanities Festival“ renginius galite sužinoti paskambinę telefonu 312-661-1028 ext. 12, e-mail chf@chfestival.org arba internete adresu www.chfestival.org.

„Vaiko vartų į mokslą“ būrelio narių susirinkime, kuris įvyko birželio 4 d., buvo išrinkta nauja valdyba. Būrelio pirmininkė yra Birutė (Kapočiūtė) Pabendinskienė, gyvenanti Downers Grove, IL. Jos telefonas – 630-968-0427, vicepirmininkė – Rūta Kilienė – tel. 708-385-8924. Kitos valdybos narės pasiliko tos pačios. Dvi buvusios valdybos narės Aldona Kamantienė ir Rita Vencloviene išvyksta į Lietuvą vykdyti būrelio paruoštą Charakterio ugdymo programą.

Filmai

Rusų kino režisierius Andrej Tarkovskij kartais vadinamas paskutiniu didžiuoju pokarinio europietiško kino kūrėju ir yra lyginamas su Bergman, Fellini, Antonioni. Iš tiesų, turbūt tiksliau būtų sakyti, kad poetiškuose ir hipnotizuojančiuose Tarkovskij filmuose susilieja ir modernus Europos subjektyvizmas, ir mistinės Rytų idėjos, kurios siekia ne tik Rytų Ortodoksų tradicijas, bet ir rusų rašytojų Puškin, Gogol, Tolstoj, dailininkų Repin, Vrubel, geriausiai sugebėjusių „pagauti“ „rusiškos sielos“ esmę, kūrybos bruožus. Pats Tarkovskij sako: „Kiną kuria dviejų rūšių menininkai – vieni imituoja pasaulį, kuriame jie gyvena, kiti kuria savo ypatingą pasaulį. Antrieji jie yra kino poetai. Aš tikiu, kad tik poetai – Bresson, Dovženko, Mizoguchi, Bergman, Bunuel, Kurosava liks kino istorijoje“. Menininko Tarkovskij ieškojimai iššaukė konfliktus su tarybų valdžia, ir keletą metų kai kurie režisieriaus filmai buvo uždrausti. Po kurio laiko Tarkovskij turėjo palikti tėvynę. Kartais net ir užsienyje originalus, nepakartojamas kūrėjo vizijų pasaulis buvo kritikuojamas. Būdamas daugiau poetas, o ne pasakotojas, Tarkovskij savo simbolius kūrė, suliedamas abstrakciją ir realybę, juose dažnai plakdavo žmogaus sąžinės pulsas. Tarkovskij filmai reikalauja kantybės ir įsigilino, bet jie taip pat apdovanoja žiūrovą užburiančiais vaizdais ir stubinančiais išgyvenimais, kurie nusėda sąmonėje kaip neišnykstantys atsiminimai. Tarkovskij filmai rodomi The School of the Art Institute of Chicago, dabar pavadintame The Gene Siskel film Center (Columbus Drive ir Jackson Boulevard, Chicago). „Ivano vaikystė“ bus galima pamatyti liepos 11 ir 20 d. 6 val.v., filmus „Andrej Rubliov“ – liepos 12 d. 7 val.v. ir liepos 15 d. 8 val.v.; „Veidrodis“ – liepos 18 d. ir 23 d. 6 val.v.; „Soliaris“ – liepos 19 d. 7 val.v.; „Stalkeris“ – liepos 22 d. 8 val.v. ir liepos 25 d. 7 val.v.; „Aukojimas“ – liepos 29 d. 5 val.v. ir liepos 30 d. 3 val.p.p. Informacija tel. 312-443-3737.

Kokių laimikį norėtumėte ištraukti „laimės šulinyje“ per „Draugo“ gegužinę? Laimingieji sako, jog maloniausia laimėti gražų paveikslą, dailią lietuvišką molinę vazą ar kokią nors reikalingą namų apyvokos reikmenį. Kitiems džiugu ištraukti malonų lietuvišką niekutį ar lininę staltiesę. Kas gi pripildys mūsų laimikio skrynią, jei ne ištikimieji „Draugo“ skaitytojai ir rėmėjai? Atneškite mums savo dovanų ir prizų! Mes savo ruožtu žadame jums gerą nuotaiką, linksma muziką ir vaikų klegesį. Iki „Draugo“ gegužinės – liepos 30 d. – beliko tik trys savaitės – tad paskubėkite!

Čikagos Venesuelos lietuvių draugijos gegužinė įvyks liepos 16 d. 12 val. Šaulių namuose (2417 W. 43 Str.). Bus gero skanaus lietuviško maisto, muzikos, šokiams gros Kosto Ramanausko orkestras, vyks loterija. Visus dalyvauti kviečia draugijos valdyba.

Atslūsta

paminėti

„Valstiečių laikraštis“, 2000, Nr. 6 praneša, kad neseniai socialinės apsaugos ministrė Irena Degutienė ir Žemės ūkio rūmų pirmininkas Jonas Ramonas pasirašė bendradarbiavimo susitarimą, kuriuo išpareigojama kartu spręsti susidariusias kaimo socialines ir darbo rinkos problemas. Šis žingsnis buvo reikalingas todėl, kad Lietuvoje veikiančioje Trišalėje taryboje (kuriai priklauso valstybės, darbdavių ir dirbančiųjų atstovai) žemdirbiams nebuvo tiesiogiai atstovaujama, tik per profsąjungų susivienijimą. Kadangi profsąjungoms priklauso toli gražu ne dauguma gyventojų, o tuo labiau žemdirbių, kaimo balsas kuriant įstatymus ar sprendžiant kaimo reikalus nebuvo girdimas. Kaip sako Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai šioje sutartyje atstovaujantis viceministras Rimantas Kairelis, Žemės ūkio rūmai buvo pasirinkti todėl, kad jie koordinuoja per šimto žemdirbių organizacijų veiklą ir gali atstovauti visų kaimo žmonių interesams. Žemės ūkio rūmų vardu bendradarbiavimo susitarimą pasirašė pirmininkas Jonas Ramonas.

Skyrelyje „Gyvenimo versmės“ „Sodros“ specialistas A. Lapinskas aiškina, kad „Sodra“ yra neteisingai kaltinama gaunanti įmokų daugiau negu išmokanti. Visos 1999 m. „Sodros“ išlaidos sudarė 4,534 mlrd. Lt, pajamos – 4,203 mlrd. Lt. Tai reiškia, kad išmokama daugiau negu gaunama, todėl Sodros biudžeto deficitas 1999 m. gruodžio 31 d. siekė 284 mln. Lt. Pagrindinės priežastys – mažėja apsidraudusiųjų. Artimiausias uždavinys – subalansuoti pajamų ir išlaidų srautus.

Baltijos šalių meno parodoje, vykusioje birželio 23 d. Čikagos Simfonijos centre, dalyvavo ir (iš kairės): Lietuvos ambasadorius Vašingtone Stasys Sakalauskas, Ale Razmienė, dr. Antanas Razma, „Draugo“ vyr. redaktorė Dainute Bindokienė, dr. Kazys Ambrozaitis ir Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje Giedrius Apuokas.

Nuotr. Ramūno Astrausko

Lietuvos Našlaičių globos komiteto posėdyje kartu su Alma Adamkiene. Sedi: Sigutė Užupienė, dr. Edmundas Ringus, Alma Adamkienė, Birutė Jasaitienė, Gražina Liautaud. Stovi: Juozas Užupis, Aldona Šmulkštienė, Dana Bazienė, dr. Alina Domanskienė, Albinas Smolinskas, Vanda Prunskienė, Regina Smolinskienė, Teresė Landsbergienė.

APTARĖ VAIKŲ IR NAŠLAIČIŲ LABDAROS REIKALUS

Š.m. birželio 21 d. Lietuvos Našlaičių globos komitetas susitiko su Alma Adamkiene Gražinos ir Jim Liautaud namuose.

Birutė Jasaitienė, komiteto pirmininkė, posėdį pradėjo, pasveikindama Almą Adamkienę ir visus dalyvius ir paaiškindama, kad pirmiausia bus kalbama apie Almos fondą. Žmonės maišo įvairias labdaros organizacijas ir dažnai galvoja, kad jos remia našlaičius. Dažnai atsiunčia aukų pažymėdami, kad „aukoju Lietuvos našlaičiams per Almos fondą“. Kad būtų atsizvelgta į tokius aukotojų pageidavimus, B. Jasaitienė prašė Almos Adamkienės leidimo paimti dalį pinigų iš jos fondo Lietuvos našlaičiams. Alma Adamkienė mielai sutiko ir pasirašė atitinkamą raštą.

A. Adamkienė paaiškino, kad Almos fondas remia tik kaimo mokyklas. Prie mokyklų kartais yra ir vaikų globos namai. Fondas ir juos remia, jei žmonės to prašo. Ji taip pat sakė, kad kai kurie žmonės prašo remti specifines mokyklas, ir tai Almos fondas daro. Ji sakė, kad našlaičių negloboja, nes yra daug fondų, kurie jais rūpinasi.

O B. Jasaitienė pastebėjo, kad Lietuvos Našlaičių globos komitetas remia tik tuos žmones, kurie globoja našlaičius ir nepadedą vaikų globos namams.

Alma Adamkienė trumpai papasakojo apie fondo veiklą. Almos fondas dabar remia 25 mokyklas įvairiose Lietuvos vietose kaimuose ir mažesniuose miesteliuose. A. Adamkienė pasakojo apie Sidabravo mokyklą. Joje (kaip ir kitose) yra įsteigta klasė, kur po pamokų susirenka vaikai, neturintys galimybių ir sąlygų namuose ramiai pasimokyti ar pažaisiti. Vaikai ruošia pamokas. Ten jie yra ir pamaitinami. Yra mokytoja, kuriai mokama alga ir kuri vaikus ne tik prižiūri, bet padeda ir su pamokomis, atsako į klausimus. O paskiau vaikai gali žaisti, skaityti. Ten yra įvairių žaidimų, kompiuteris, knygų vaikams. Ši klasė Sidabrave yra tokia populiari, kad visi vaikai nori joje pabuvoti. Užtat buvo nutarta kartą per savaitę ir kitiems vaikams leisti ten pažaisiti.

Alma Adamkienė dar minėjo, kad Lietuvoje pradedama domėtis Almos fondo labdara. Ypač tuo domisi didesnės firmos, vaikams gaminančios įvairius reikmenis, ir ateina į pagalbą. Europoje mokyklose vyksta žaidimų konkursai. Keliose mokyklose Almos fondas bandė įvesti žaidimų konkursus. Vaikams buvo įdomu, ir šiemet ketverių metų lietuviukas savo grupėje laimėjo pirmąją vietą. Lego kaladelių

statyme Japonijoje!

A. Adamkienė trumpai papasakojo apie sėkmingai praėjusią Atvelykio šventę prezidentūros kieme ir apie gegužės gale prezidentūros kieme įvykusį žaidimų čempionatą birželio 1 dienos — Vaikų teisių apsaugos dienos proga. Kol vaikai dalyvavo varžybose, mokytojai galėjo pasikalbėti prezidentūroje. A. Adamkienė sakė: „Darom viską, kad vaikams būtų naudos“.

Ji dar minėjo prieš Kalėdas vykdomą knygų vąją, nes vaikams labai trūksta knygų mokyklose. Atsirado rėmėjų. Ir taip kiekvienai iš 25 mokyklų buvo padovanota knygų už 3,000 litų, knygos buvo nupirktos rėmėjams parėmus su didele nuolaida. Šis knygų vąjus virsta lyg tradicija ir šiemet jis taip pat bus vykdomas.

A. Adamkienė sakė, kad pinigų leidžia labai rūpestingai, apgalvotai. Iš tų mokyklų gauna išsamią ataskaitą. Į šias mokyklas ji, jos pagalbininkės; o kartą ir pats prezidentas buvo nuvažiavęs pasisėdinti, kaip darbas einasi.

Fondo pirmininkė dar minėjo, kad, be mokyklų remimo, į ją kreipiamasi ir kitokiais labdaros reikalais. Pvz., Tytuvėnų bažnyčios seniems, dideliems ir labai svarbiems vargonams suremontuoti pritrūko lešų. Į ją buvo kreiptasi, ir A. Adamkienė nutarė rinkti

lešas taip pat ir šiam tikslui, nes galvoja, kad šie vargonai yra svarbūs. Tytuvėnai galės dalyvauti renginyje „Baroko kelias“ ir tuo pačiu garsinti Lietuvos vardą.

Alma Adamkienė išsamiai atsakė į visus atsiradusius klausimus.

Po to komiteto izdininkas Albinas Smolinskas perskaitė izdo pranešimą ir atskirą Almos fondo apyskaitą.

Posėdyje dalyvavusi komiteto narė — atstovė Teresė Landsbergienė iš Vašingtono papasakojo apie ten gyvenančių lietuvių darbus, kur įvairiais būdais — renginiais, aukomis stengiamasi remti našlaičius. O B. Jasaitienė papasakojo apie svarbią Jean Dorr veiklą Pensilvanijos lietuvių tarpe, kurių didelė dalis, nors jau ir nebekalbėdami lietuviškai, didžiuojasi savo lietuviška kilme ir labai dosniai remia našlaičius. Ji taip pat papasakojo ir apie skyrių Omahoje, kuris dosniai remia dideles šeimas.

Dana Bazienė sakė, kad surado naują komiteto narę — Silviją Aleksionienę, kuri mielai sutiko padėti, nes darbai vis plečiasi. Dabar Lietuvos Našlaičių globos komitetas globoja per tūkstantį našlaičių ir yra nuoširdžiai dėkingas visiems aukotojams, kurių dėka gali padėti vargstančiam Lietuvos vaikui — našlaičiui.

Baigus posėdį, šeimininkė Gražina Liautaud pavaišino visus skaniais pietumis.

Aldona Šmulkštienė

sekmadienį, liepos 23 d.

Nek Pr. Marijos Seserų
vienuolyno sodyboje

PUTNAM, Connecticut

METINIS PIKNIKAS

Lietuvių Susitikimo Šventė

11:00 Koncelebruotos ŠV. MIŠIOS

- Pagrindinis celebrantas: Norwich diecezijos
Vyskupas Daniel A. Hart, DD

12:00 VAIŠĖS, užsiėmimai

**1:30 IMMACULATA stovyklautojų ir buvusių
bendrabutiečių SUSITIKIMAS**

3:00 Neringos stovyklautojų PROGRAMA

- Vėliavų nuleidimas

4:00 Didžiųjų dovanų TRAUKIMAS

4:30 Šventųjų Metų MALDOS VALANDĖLĖ

*Atvykite pabendrauti ir pasidžiaugti -
pasikvieskite ir savo draugus!*

Skelbimai

• **Lithuanian Mercy Lift** gavo \$150 auką iš Šaulių šeimos fondo (per Vacį Šaulį). Dėkojame už auką, kuri skirta mediciniskai pagelbėti Švėkšnos rajono ligoniams. Didelis ačiū Šaulių šeimai.

Speciali nuolaida PINIGŲ
persuodimui
(Istaiga Draugo pastatė)
Tel 1 773 838 1050

• Amerikos Lietuvių radijas, vad. Anatolijus Šlutas — kiekvieną sekmadienį 7 v.r. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S. Francisco, Chicago, IL 60632.

• Akcijų, bonų bei kitų vertybių pirkime ir pardavime jums nuoširdžiai patarnaus, duodamas komiso nuolaidą, **Andrius Kurkulis**, tel. 312-879-7751, dirbęs su **First Albany Corp. Čikagoje**. Iš JAV ir Kanados skambinkite veltui: tel. 1-888-879-7730. 154700